

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2022/2576

av den 19 december 2022

om ökad solidaritet genom bättre samordning av gasinköp, tillförlitliga prisriktvärden och utbyte av gas över gränserna

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 122.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Ryska federationens oprovocerade och oberättigade anfallskrig mot Ukraina och den exceptionella minskningen av naturgasleveranser från Ryska federationen till medlemsstaterna hotar försörjningstryggheten i unionen och dess medlemsstater. Samtidigt har användningen av gasleveranserna som vapen och Ryska federationens manipulering av marknaderna genom avsiktliga avbrott i gasflödena lett till kraftigt stigande energipriser i unionen, vilket inte bara äventyrar unionens ekonomi utan också allvarligt undergräver försörjningstryggheten.
- (2) Unionen måste därför agera kraftfullt och samordnat för att skydda sina medborgare och sin ekonomi mot alltför höga och manipulerade marknadspriser och se till att gas, även i en bristsituation, kan levereras över gränserna till alla konsumenter som behöver det. För att minska beroendet av naturgasleveranser från Ryska federationen och dämpa det alltför höga prisläget är en bättre samordning av gasinköpen från externa leverantörer av avgörande betydelse.
- (3) Enligt artikel 122.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) får rådet på förslag av kommissionen i en anda av solidaritet mellan medlemsstaterna besluta om lämpliga åtgärder med hänsyn till den ekonomiska situationen, särskilt om det uppstår allvarliga försörjningsproblem i fråga om vissa varor, särskilt på energiområdet. Den betydande risken att de ryska gasleveranserna stoppas helt och det faktum att den extrema energiprisuppgången undergräver unionens ekonomi utgör sådana allvarliga problem.
- (4) I sitt meddelande av den 18 maj 2022 med titeln *REPowerEU* aviserade kommissionen att en EU-plattform för energiinköp skulle inrättas tillsammans med medlemsstaterna för gemensamma inköp av gas, flytande naturgas (LNG) och vätgas. Europeiska rådet godkände detta den 30–31 maj 2022. Som en del av *REPowerEU*-planen presenterade kommissionen också strategin för EU:s externa energiengagemang, i vilken den redogjorde för hur unionen stöder en global, ren och rättvis energiomställning för att säkerställa hållbar, säker och överkomligt prissatt energi, bland annat genom att diversifiera unionens energiförsörjning, i synnerhet genom att förhandla politiska åtaganden med befintliga eller nya gasleverantörer om ökade gasleveranser och därmed ersätta ryska gasleveranser till Europa.

- (5) EU:s plattform för energiinköp kan spela en avgörande roll när det gäller att hitta ömsesidigt fördelaktiga partnerskap som bidrar till försörjningstryggheten och leder till lägre importpriser på gas som köps från tredjeländer eftersom den kan dra full nytta av unionens samlade tyngd. Utökade internationella kontakter med leverantörer av gas (i både rörledning och i form av LNG) och med framtidens leverantörer av grön vätgas är avgörande för detta ändamål. En mycket starkare samordning med och bland medlemsstaterna gentemot tredjeländer via EU:s plattform för energiinköp skulle säkerställa att unionens samlade tyngd får större genomslagskraft.
- (6) I ett läge där allvarliga försörjningsproblem kvarstår bör gemensamma inköp bidra till att säkerställa att företag i alla medlemsstater får en mer jämlik tillgång till nya eller tillkommande gaskällor och, till nytta för slutkonsumenterna, bidra till att priserna blir lägre för dem som köper gasen genom tjänsteleverantören enskilt än vad som annars skulle ha varit fallet.
- (7) Gemensamma inköp kan leda till en förmånligare behandling av, eller stödja försörjningen med, förnybara gaser som biometan och vätgas, i den mån de kan matas in säkert i gassystemet, och försörjningen med gas som annars skulle ventileras eller facklas. Såvida det inte finns något formellt rättsligt krav i en berörd jurisdiktion kommer företag som ingår avtal enligt denna förordning att kunna använda rapporteringsramen för FN:s metanpartnerskap för olja och gas (OGMP 2.0) för att mäta, rapportera och verifiera metanutsläpp längs leveranskedjan till unionen.
- (8) Den nya mekanism som upprättas enligt denna förordning bör bestå av två steg. Som ett första steg skulle naturgasföretag eller gasförbrukande företag som är etablerade i unionen aggregera sin efterfrågan på gas genom en tjänsteleverantör som ingått ett avtal med kommissionen. Detta skulle göra det möjligt för gasleverantörer att lämna säljbud baserat på stora aggregerade volymer i stället för ett stort antal mindre säljbud till köpare som vänder sig till dem en och en. I ett andra steg kan naturgasföretag eller gasförbrukande företag som är etablerade i unionen ingå avtal om gasinköp, enskilt eller i samordning med andra, med naturgasleverantörer eller naturgasproducenter som har matchat den aggregerade efterfrågan.
- (9) I ett läge där allvarliga försörjningsproblem kvarstår bör aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp bidra till att säkerställa att företag i alla medlemsstater får en mer jämlik tillgång till nya eller tillkommande gaskällor och, till nytta för slutkonsumenterna, bidra till att priserna blir lägre för företag som köper gasen genom tjänsteleverantören än vad som annars skulle ha varit fallet. En första hänvisning till möjligheten till en mycket begränsad typ av gemensamma gasinköp för balanseringsändamål ingår redan i kommissionens förslag till förordning om de inre marknaderna för förnybara gaser och naturgaser och för vätgas. Det förslaget lades emellertid fram före Ryska federationens anfallskrig mot Ukraina. Dessutom innehöll det förslaget inget detaljerat upplägg utan gällde bara de mycket specifika behoven av energibalansering hos systemansvariga för överföringssystem. Eftersom det behövs en omedelbar och betydligt mer heltäckande lösning på problemet med att det saknas strukturer för samordnade gasinköp är det lämpligt att föreslå en tillfällig påskyndad lösning.
- (10) Aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp kan därför stärka solidariteten inom unionen vid inköp och distribution av gas. Gemensamma inköp bör i en anda av solidaritet särskilt stödja företag som tidigare enbart eller huvudsakligen köpte gas från ryska leverantörer genom att hjälpa dem att få leveranser från alternativa naturgasleverantörer eller naturgasproducenter på förmånliga villkor till följd av aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp.
- (11) Aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp bör bidra till att fylla på gaslagringsanläggningarna i nuvarande krissituation för det fall att merparten av de europeiska gaslagringsanläggningarna skulle vara uttömda efter den kommande vintern. Dessa åtgärder bör dessutom underlätta mer samordnade inköp av gas i en anda av solidaritet.
- (12) Det är därför nödvändigt att snabbt och på tillfällig basis införa aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp. Det skulle göra det möjligt att snabbt inrätta en tjänsteleverantör och därmed möjliggöra aggregering av efterfrågan. Den tjänsteleverantör som kommissionen ingår avtal med skulle bara ha vissa grundläggande funktioner och den process som tjänsteleverantören skulle organisera skulle bara ha obligatoriska inslag gällande deltagande i aggregeringen av efterfrågan, men så här långt inte förutsätta någon obligatorisk samordning av avtalsvillkor eller någon skyldighet att lämna bindande offerter på köp av gas via tjänsteleverantören.

- (13) Inget krav bör ställas på naturgasföretag eller gasförbrukande företag att köpa gas via tjänsteleverantören genom att ingå gasleveransavtal eller samförståndsavtal med de gasleverantörer eller gasproducenter som har matchat den aggregerade efterfrågan. Naturgasföretag eller gasförbrukande företag uppmuntras dock starkt att undersöka former för samarbete som är förenliga med konkurrensrätten och att dra nytta av tjänsteleverantören så att fördelarna med de gemensamma inköpen till fullo kommer dem till del. En mekanism kan därför upprättas mellan tjänsteleverantören och de deltagande företagen som anger de viktigaste villkoren enligt vilka deltagande företag kan ingå åtaganden om att köpa gas som matchar den aggregerade efterfrågan.
- (14) Det är viktigt att kommissionen och medlemsstaterna har en tydlig bild av planerade och ingångna gasleveransavtal i hela unionen för att de ska kunna bedöma om målen om försörjningstrygghet och energisolidaritet uppnås. Företag eller medlemsstaters myndigheter bör därför informera kommissionen och de medlemsstater där dessa företag är etablerade om stora planerade gasinköp på över 5 TWh/år. Detta bör särskilt gälla grundläggande uppgifter om nya eller förnyade kontrakt. Kommissionen bör tillåtas att utfärda rekommendationer till naturgasföretag eller myndigheter i de berörda medlemsstaterna, särskilt om ytterligare samordning skulle kunna förbättra de gemensamma inköpen eller om inledande av ett anbudsförfarande för inköp av gas eller planerade gasinköp kan ha en negativ inverkan på försörjningstryggheten, den inre marknaden eller energisolidariteten. Utfärdandet av en rekommendation bör inte hindra naturgasföretag eller myndigheter i de berörda medlemsstaterna från att samtidigt fortsätta förhandlingarna.
- (15) Medlemsstaterna bör bistå kommissionen i bedömningen av om de relevanta gasinköpen stärker försörjningstryggheten i unionen och är förenliga med principen om energisolidaritet. En ad hoc-styrelse bestående av företrädare för medlemsstaterna och kommissionen bör därför inrättas för att hjälpa till med samordningen av denna bedömning.
- (16) Processen för att aggregera efterfrågan inför de gemensamma inköpen bör handhas av en lämplig tjänsteleverantör. Kommissionen bör därför genom ett upphandlingsförfarande i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁾ ingå avtal med en tjänsteleverantör som kan utveckla ett lämpligt informationstekniskt verktyg (*it-verktyg*) och organisera processen för aggregering av efterfrågan. Avgifter kan tas ut av deltagarna i de gemensamma inköpen för att täcka driftskostnaderna.
- (17) Vid fördelningen av rättigheterna till den mängd som levereras mellan företag som aggregerar efterfrågan bör tjänsteleverantören tillämpa metoder som inte gör skillnad mellan mindre och större deltagare i aggregeringen av efterfrågan och som är skäligen oavsett vilka gasolymer som begärs av enskilda företag. Tjänsteleverantören bör till exempel tilldela rättigheterna till den mängd som levereras i proportion till de gasolymer som enskilda företag har förklarat att de avser köpa för den angivna leveranstiden och leveransplatsen. Detta kan vara relevant när utbudet inte i tillräcklig utsträckning täcker efterfrågan på unionsmarknaden.
- (18) Aggregering av efterfrågan och inköp av naturgas är komplexa processer som inte bara måste beakta priser utan även inkludera faktorer som volymer, leveransställen och andra parametrar. Den utvalda tjänsteleverantören bör därför ha nödvändig erfarenhet av att hantera och aggregera inköp av naturgas eller därmed förbundna tjänster på unionsnivå. Aggregering av efterfrågan och inköp av naturgas är dessutom ett avgörande led i arbetet med att trygga gasförsörjningen och värna principen om energisolidaritet i unionen.
- (19) Skydd av kommersiellt känsliga uppgifter är av yttersta vikt när information görs tillgänglig för kommissionen, ledamöterna i ad hoc-styrelsen eller den tjänsteleverantör som inrättas eller förvaltar it-verktyget för aggregering av efterfrågan. Kommissionen bör därför använda ändamålsenliga instrument för att skydda denna information mot

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

obehörigt tillträde och cybersäkerhetsrisker. Personuppgifter som kan behandlas som en del av aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp bör behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽³⁾.

- (20) Gemensamma inköp skulle kunna göras på olika sätt. De skulle kunna göras genom anbudsförfaranden eller auktioner anordnade av tjänsteleverantören som aggregerar efterfrågan från naturgasföretag och gasförbrukande företag i syfte att eventuellt matcha den med säljbud från naturgasleverantörer eller naturgasproducenter med hjälp av ett it-verktyg.
- (21) Ett av målen med aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp är att minska risken för onödiga prisstegringar som beror på att företag lämnar konkurrerande köpbud på samma parti gas. Det är i sista hand de beslut som företagen själva fattar som avgör om fördelarna med de gemensamma inköpen till fullo kommer slutkonsumenterna till del. Stora företag bör, även om detta skulle vara möjligt för dem, inte få sälja gasen till högre priser. Företag som tack vare de gemensamma inköpen kan köpa gas till lägre priser bör se till att detta även gynnar konsumenterna. I vilken utsträckning lägre priser slår igenom i konsumentledet skulle, med tanke på den avgörande betydelsen av detta för konsumenterna, vara ett viktigt mått på huruvida de gemensamma inköpen är framgångsrika.
- (22) Aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp bör vara öppna för naturgasföretag och gasförbrukande företag som är etablerade i unionen. Gemensamma inköp kan i synnerhet även gynna industrikonsumenter som har gasintensiva produktionsprocesser, såsom producenter av gödselmedel, stål, keramik och glas, genom att göra det möjligt för dem att slå samman sin efterfrågan, sluta avtal om gas och LNG-last och strukturera utbudet efter sina särskilda behov. Processen för att organisera de gemensamma inköpen bör ha transparenta regler för hur man ansluter sig till dem och bör säkerställa öppenhet.
- (23) Att öppna aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp även för västra Balkan och de tre associerade östliga partnerländerna är ett uttalat politiskt mål för unionen. Därför bör företag som är etablerade i de avtalslutande parterna i energigemenskapen tillåtas att delta i den aggregering av efterfrågan och de gemensamma inköp som fastställs i denna förordning, förutsatt att nödvändiga arrangemang har införts.
- (24) Det är nödvändigt att minska unionens beroende av gas som levereras från Ryska federationen. Företag som kontrolleras av Ryska federationen eller ryska fysiska eller juridiska personer, eller företag som omfattas av restriktiva åtgärder på grundval av artikel 215 i EUF-fördraget, eller som ägs eller kontrolleras av andra fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som omfattas av sådana restriktiva åtgärder, bör därför inte få delta i gemensamma inköp eller organisera processen för gemensamma inköp.
- (25) För att förhindra att målet att diversifiera gas som levereras från Ryska federationen hotas eller äventyras genom deltagande i aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp av företag eller andra organ som kontrolleras av ryska fysiska eller juridiska personer eller företag som är etablerade i Ryska federationen, bör inte heller dessa enheter få delta.
- (26) Dessutom bör inte naturgas med ursprung i Ryska federationen omfattas av gemensamma inköp. I detta syfte bör naturgas som förs in i medlemsstaterna eller i de avtalslutande parterna i energigemenskapen via särskilda införselställen inte omfattas av gemensamma inköp, eftersom naturgas med ursprung i Ryska federationen sannolikt kommer att föras in i medlemsstaterna eller i de avtalslutande parterna i energigemenskapen via dessa införselställen.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (27) Deltagare i gemensamma gasinköp kan behöva finansiella garantier för det fall att något av företagen inte kan betala för den slutliga volym som avtalas. Medlemsstaterna eller andra berörda parter kan ge ekonomiskt stöd till deltagare i gemensamma inköp, bland annat genom att ställa garantier. Ekonomiskt stöd bör ges i enlighet med unionens regler för statligt stöd, inbegripet den tillfälliga krisram som antogs av kommissionen den 23 mars 2022, i dess ändrade lydelse av den 28 oktober 2022, i tillämpliga fall.
- (28) Det är av avgörande betydelse för försörjningstryggheten i unionen att gaslagringsanläggningarna fylls på. De minskade leveranserna av naturgas från Ryska federationen kan göra det svårt för medlemsstaterna att fylla på gaslagringsanläggningarna i syfte att trygga gasförsörjningen inför vintern 2023/2024 på det sätt som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1032 ⁽⁴⁾. Dessa svårigheter kan minska om medlemsstaterna drar nytta av tjänsteleverantörens möjlighet att aggregera efterfrågan. Det kan, inom konkurrensrättens gränser, i synnerhet främja en samordnad påfyllnings- och lagringshantering inför nästa påfyllningssäsong och därmed undvika de alltför höga pristoppar som bland annat orsakas av att påfyllningen av lagren inte samordnas.
- (29) För att säkerställa att gemensamma inköp bidrar till att fylla på gaslagringsanläggningar i enlighet med de delmål som fastställs i förordning (EU) 2022/1032 bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att naturgasföretag och gasförbrukande företag inom deras jurisdiktion använder den process som organiseras av tjänsteleverantören som ett möjligt sätt att uppnå fyllnadsmålen.
- (30) Enligt förordning (EU) 2022/1032 måste medlemsstaterna senast den 1 november 2023 fylla på sina gaslagringsanläggningar till 90 %. Detta mål är högre än målet för den 1 november 2022 (80 %). Gemensamma inköp kan hjälpa medlemsstaterna att uppnå detta nya mål. Medlemsstaterna bör i detta sammanhang kräva att inhemska företag drar nytta av tjänsteleverantören för att aggregera efterfrågan med tillräckligt stora gasvolymerna för att minska risken att deras gaslagringsanläggningar inte kan fyllas på. Medlemsstaterna bör kräva att volymer som motsvarar minst 15 % av fyllnadsmålet för nästa år, vilket motsvarar omkring 13,5 miljarder kubikmeter för unionen som helhet, ska inkluderas av deras företag i processen för aggregering av efterfrågan. Medlemsstater som inte har några underjordiska gaslagringsanläggningar inom sitt territorium bör delta i processen för aggregering av efterfrågan med volymer som motsvarar 15 % av deras skyldigheter gällande bördefördelning enligt artikel 6 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 ⁽⁵⁾.
- (31) Aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp föreskriver inte hantering av gaslagringsanläggningar, inbegripet strategiska gaslagringsanläggningar, och påverkar inte tillämpningen av förordningarna (EU) 2017/1938 och (EU) 2022/1032.
- (32) För att på ett effektivt sätt dra nytta av de gemensamma inköpen och ingå gasavtal med leverantörer som erbjuder gas till tjänsteleverantören bör företagen, inom unionsrättens gränser, ha möjlighet att samordna inköpsvillkor såsom volymer, gaspris, leveransställen och leveranstider. Företag som deltar i ett konsortium för gasinköp bör emellertid säkerställa att den information som direkt eller indirekt utbyts begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att uppnå det avsedda målet, i enlighet med artikel 101 i EUF-fördraget. Bestämmelserna om öppenhet och styrning i denna förordning bör dessutom säkerställa att inköpskonsortiets avtal inte hotar försörjningstryggheten eller äventyrar energisolidariteten, i synnerhet om medlemsstaterna är direkt eller indirekt involverade i inköpsprocessen.
- (33) Även om det är möjligt att bilda fler än ett konsortium för gasinköp är det effektivaste alternativet att bilda ett enda konsortium för gasinköp som omfattar så många företag som möjligt i syfte att aggregera efterfrågan via tjänsteleverantören och som är utformat i enlighet med unionens konkurrensrätt. Om företagen slår sig ihop i ett enda konsortium för gasinköp bör unionen dessutom få en starkare förhandlingsposition på marknaden och kan förhandla fram förmånliga villkor som knappast skulle kunna uppnås av mindre företag eller med ett mer splittrat agerande.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1032 av den 29 juni 2022 om ändring av förordningarna (EU) 2017/1938 och (EG) nr 715/2009 vad gäller gaslagring (EUT L 173, 30.6.2022, s. 17).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010 (EUT L 280, 28.10.2017, s. 1).

- (34) Konsortier för gasinköp som bildas och används inom ramen för denna förordning bör vara förenliga med unionens konkurrensregler, såsom dessa är tillämpliga i dagens exceptionella marknadsläge. Kommissionen har gjort klart att den är beredd att ge företag vägledning om hur ett sådant konsortium för gasinköp bör utformas och att anta ett beslut enligt artikel 10 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 ⁽⁶⁾ om att artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget inte är tillämpliga om relevanta skyddsåtgärder införs och respekteras. Kommissionen har även sagt sig vara beredd att ge informell vägledning för det fall att företag som deltar i andra konsortier är osäkra på hur ett eller flera inslag i deras gemensamma inköpsarrangemang bör bedömas enligt unionens konkurrensregler.
- (35) Åtgärderna avseende aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp går i enlighet med proportionalitetsprincipen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen, eftersom dessa åtgärder kommer att genomföras på frivillig basis med bara ett begränsat undantag gällande obligatoriskt deltagande i aggregering av efterfrågan för påfyllning av gaslagringsanläggningar, och privata företag kommer att förbli parter i de avtal om gasförsörjning som ingås i samband med de gemensamma inköpen.
- (36) För att optimera absorptionskapaciteten för LNG i unionens LNG-anläggningar och användningen av gaslagringsanläggningar behövs arrangemang för ökad öppenhet och en organiserad marknad som underlättar andrahandshandel med gaslagringskapacitet och LNG-anläggningars kapacitet, liknande dem som finns för transport av gas i rörledningar. Detta är särskilt viktigt i en krissituation och i samband med omställningen från gas i rörledning från Ryska federationen till LNG. Kommissionens förslag till direktiv om gemensamma regler för de inre marknaderna för förnybar gas, naturgas och vätgas och till förordning om de inre marknaderna för förnybara gaser och naturgas och för vätgas innehåller bestämmelser om detta. Att som ett led i krishanteringens tidigarelägga införandet av dessa bestämmelser är av avgörande betydelse för att använda LNG-anläggningar och gaslagringsanläggningar mer effektivt och med nödvändig öppenhet. När det gäller öppenhetsplattformar för hela Europa bör det vara möjligt för medlemsstater att använda unionens befintliga öppenhetsplattformar för LNG-anläggningar och gaslagringsanläggningar för att säkerställa ett snabbt genomförande av den här förordningen. När det gäller bokningsplattformen för andrahandskapacitet bör operatörer av LNG-anläggningar och operatörer av gaslagringsanläggningar kunna utnyttja sina befintliga plattformar genom att lägga till nödvändiga funktioner.
- (37) När det gäller långsiktiga bokningar av gastransportkapacitet föreskrivs i de befintliga reglerna för hantering av överbelastning förfaranden baserade på "use-it-or-lose-it"-principen. Dessa förfaranden är emellertid långsamma eftersom det tar minst sex månader innan de får effekt, och kräver omständliga administrativa förfaranden av nationella tillsynsmyndigheter. Dessa regler bör därför stärkas och förenklas för att ge systemansvariga för gassystemen verktyg som gör att de kan reagera snabbt på förändringar i gasflödena och hantera eventuell överbelastning. De nya reglerna skulle i synnerhet kunna påskynda saluföringen av outnyttjad långsiktig kapacitet som annars skulle förbli outnyttjad, och därmed effektivisera användningen av rörledningar.
- (38) Systemansvariga för överföringssystem bör analysera tillgänglig information om nätanvändarnas användning av överföringsnätet och fastställa om den avtalade fasta kapaciteten är underutnyttjad. Ett sådant underutnyttjande bör definieras som en situation där en nätanvändare under de senaste 30 dagarna har använt eller bjudit ut i genomsnitt mindre än 80 % av den bokade fasta kapaciteten. I en situation med underutnyttjande bör den systemansvariga för överföringssystemet offentliggöra den tillgängliga kapaciteten inför nästa månatliga auktion och därefter auktionera ut den. Alternativt bör de nationella tillsynsmyndigheterna i stället kunna besluta att använda en "use-it-or-lose-it"-mekanism för fast dagen-före-kapacitet. I det senare fallet bör mekanismen tillämpas på alla sammanlänkningspunkter, oavsett om de är överbelastade eller inte.
- (39) Företag som köper gas eller erbjuder sig att leverera gas till på förhand fastställda platser genom gemensamma inköp bör säkerställa transportkapaciteten från leveransställen för gas till leveransplatsen. De tillämpliga reglerna för den inre marknaden, inklusive gasnätsföreskrifter, är avsedda att bidra till att säkerställa transportkapaciteten. De nationella tillsynsmyndigheterna, systemansvariga för överföringssystem, operatörer av LNG-anläggningar och

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 4.1.2003, s. 1).

operatörer av gaslagringsanläggningar samt bokningsplattformar bör undersöka möjligheter för hur användningen av infrastrukturen kan förbättras till ett överkomligt pris genom att undersöka möjligheten att utveckla nya produkter för transportkapacitet som kopplar samman sammanlänkningspunkter inom EU, LNG-anläggningar och gaslagringsanläggningar, samtidigt som tillämpliga regler för den inre marknaden respekteras, särskilt kommissionens förordning (EU) 2017/459 ⁽⁷⁾.

- (40) Även om de exceptionella omständigheterna under krisen leder till förändrade flödesmönster i de europeiska gasnäten, något som leder till ovanligt höga överbelastningsavgifter vid vissa sammanlänkningspunkter i unionen, kan viss flexibilitet hittas i dialog med berörda tillsynsmyndigheter i de drabbade medlemsstaterna enligt gällande regler, i förekommande fall med hjälp av kommissionen.
- (41) Ryska federationens invasion av Ukraina har orsakat stor osäkerhet och stora störningar på de europeiska naturgasmarknaderna. Till följd av detta har dessa marknader under de senaste månaderna återspeglat osäkerheten kring utbudet, och de marknadsförväntningar som blivit följden av detta har på grund av denna osäkerhet lett till extremt höga och volatila priser på naturgas. Detta har i sin tur ökat trycket på marknadsaktörerna och undergrävt väl fungerande energimarknader i unionen.
- (42) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽⁸⁾ fastställs regler för att säkerställa att handelsplatser på vilka även energirelaterade råvaruderivat handlas fungerar väl. I det direktivet föreskrivs att medlemsstater ska kräva att det på en reglerad marknad finns mekanismer som säkerställer rättvisa och välordnade finansmarknader. Syftet med sådana mekanismer är emellertid inte att sätta en gräns för prisernas intradagsrörelser och de har inte kunnat förhindra de perioder av exceptionell volatilitet som observerats på gas- och elderivatmarknaderna.
- (43) Med tanke på de svårigheter som marknadsaktörer ställs inför på handelsplatser där energirelaterade råvaruderivat handlas, och det akuta behovet av att säkerställa att marknaderna för energiderivat fortsätter att fylla sin funktion genom att tillgodose realekonomins behov av prissäkringsmöjligheter, är det lämpligt att kräva att handelsplatser där energirelaterade råvaruderivat handlas inrättar tillfälliga mekanismer för hantering av intradagsvolatilitet för att på effektivare sätt tygla alltför stora prISRörelser. För att säkerställa att sådana mekanismer tillämpas på de mest relevanta avtalen bör de tillämpas på energirelaterade derivat vars löptid inte överstiger tolv månader.
- (44) Handelsplatser där energirelaterade råvaruderivat bjuds ut tillåter ofta flera energiföretag från alla medlemsstater att delta. Sådana energiföretag är i hög grad beroende av derivat som handlas på sådana handelsplatser för att säkerställa viktiga gas- och elleveranser i hela unionen. Alltför stora prISRörelser på handelsplatser där energirelaterade råvaruderivat handlas har därför en negativ inverkan på energiföretag i hela unionen och drabbar ytterst även slutkonsumenterna. Genomförandet och tillämpningen av mekanismerna för hantering av intradagsvolatilitet bör därför i en anda av solidaritet mellan medlemsstaterna samordnas i syfte att säkerställa att operatörer som är av grundläggande betydelse för en trygg energiförsörjning i alla medlemsstater gynnas av skyddsåtgärder mot stora prISRörelser som skadar deras fortsatta verksamhet och därmed även slutkonsumenterna.
- (45) Mekanismerna för hantering av intradagsvolatilitet bör säkerställa att alltför stora prISRörelser under en och samma handelsdag förhindras. Dessa mekanismer bör baseras på det med jämna mellanrum observerade marknadspriset. Med tanke på de många olika instrument som finns på marknaderna för energiderivat och de särskilda egenskaperna hos handelsplatserna för sådana instrument bör mekanismerna för hantering av intradagsvolatilitet anpassas till de särskilda egenskaperna hos dessa instrument och marknader. Prisgränser bör därför fastställas av handelsplatser som tar hänsyn till de särskilda egenskaperna hos varje relevant energirelaterat derivat, derivatets likviditetsprofil på marknaden och dess volatilitetsprofil.

⁽⁷⁾ Kommissionens förordning (EU) 2017/459 av den 16 mars 2017 om fastställandet av nätföreskrifter för mekanismer för kapacitetstilldelning i överföringssystem för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 984/2013 (EUT L 72, 17.3.2017, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

- (46) Vid fastställandet av öppningskursen i syfte att fastställa handelsdagens första referenspris bör handelsplatsen förlita sig på den metod som den normalt tillämpar för att fastställa den kurs till vilket ett specifikt energirelaterat råvaruderivat först handlas i början av handelsdagen. Vid fastställandet av öppningskursen efter varje avbrott i handeln som kan inträffa under handelsdagen bör handelsplatsen tillämpa den metod som den anser lämpligast för att säkerställa att en välordnad handel återupptas.
- (47) Handelsplatser bör kunna genomföra mekanismen för hantering av intradagsvolatilitet genom att antingen integrera den i befintliga handelsspärrar som redan har införts i enlighet med direktiv 2014/65/EU eller som en ytterligare mekanism.
- (48) För att säkerställa att den mekanism för hantering av intradagsvolatilitet som handelsplatserna tillämpar är transparent bör de utan onödigt dröjsmål offentliggöra en beskrivning av mekanismens allmänna egenskaper så snart de har genomfört en ändring. För att säkerställa en rättvis och välordnad handel bör handelsplatserna emellertid inte vara skyldiga att offentliggöra alla tekniska parametrar för den mekanism som de inför.
- (49) Om den information som samlats in av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) om genomförandet av mekanismen för hantering av volatilitet på handelsplatser där energirelaterade råvaruderivat handlas i unionen visar att det krävs större enhetlighet i genomförandet av mekanismen för att säkerställa en effektivare hantering av alltför stor prisvolatilitet i unionen bör kommissionen kunna ange enhetliga villkor för genomförande av mekanismen för hantering av intradagsvolatilitet, såsom hur ofta prisrestriktioner ska förnyas eller vilka åtgärder som ska vidtas om handel sker som inte beaktar dessa prisrestriktioner. Kommissionen bör kunna ta hänsyn till de särskilda egenskaperna hos ett enskilt energirelaterat råvaruderivat, derivatets likviditetsprofil på marknaden och dess volatilitetsprofil.
- (50) För att ge handelsplatser tillräckligt med tid att verkligen genomföra den mekanism för hantering av intradagsvolatilitet som föreskrivs i denna förordning bör handelsplatser ha fram till och med den 31 januari 2023 på sig för att inrätta denna mekanism. För att säkerställa att handelsplatser snabbt kan hantera alltför stora prisrörelser även innan denna mekanism är på plats bör de ha en preliminär mekanism som i stort sett kan uppnå samma mål som mekanismen för hantering av intradagsvolatilitet.
- (51) De skyldigheter och begränsningar som åläggs handelsplatser och handlare genom mekanismerna för hantering av intradagsvolatilitet går inte utöver vad som är nödvändigt för att göra det möjligt för energiföretag att fortsätta att delta på gas- och elmarknaderna och för att tillgodose deras behov av prissäkring och därmed bidra till en trygg energiförsörjning för slutkonsumenterna.
- (52) För att säkerställa en effektiv tillämpning av mekanismerna för hantering av intradagsvolatilitet bör behöriga myndigheter övervaka handelsplatsernas genomförande av dem och regelbundet rapportera till Esma om detta genomförande. För att säkerställa att mekanismerna för hantering av intradagsvolatilitet genomförs på ett samstämmigt sätt bör behöriga myndigheter även säkerställa att skillnader mellan handelsplatsernas genomförande av dessa mekanismer motiveras på vederbörligt sätt.
- (53) För att motverka eventuella skillnader i tillämpningen av mekanismerna för hantering av intradagsvolatilitet mellan medlemsstaterna, och på grundval av de rapporter som lämnas av behöriga myndigheter, bör Esma samordna de åtgärder som vidtas av medlemsstaternas behöriga myndigheter och dokumentera eventuella avvikelser som observerats i hur mekanismerna för hantering av intradagsvolatilitet genomförs av handelsplatser i olika jurisdiktioner i unionen.

- (54) Unionen måste, med anledning av den exceptionella minskningen av naturgasleveranserna från Ryska federationen och den fortsatta risken för nya plötsliga avbrott i leveranserna, omgående diversifiera sin gasförsörjning. LNG-marknaden håller emellertid fortfarande på att växa fram i Europa och det är svårt att bedöma hur rättvisande priserna är på denna marknad. Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/942⁽⁹⁾ bör för att få fram en rättvisande, objektiv och tillförlitlig bedömning av priset på LNG-leveranser till unionen samla in alla marknadsdata för LNG som krävs för att fastställa en daglig prisbedömning av LNG.
- (55) Prisbedömningen bör grunda sig på alla transaktioner som rör LNG-leveranser till unionen. Acer bör ges befogenhet att samla in dessa marknadsdata från alla aktörer som är verksamma inom LNG-leveranser till unionen. Alla sådana aktörer bör vara skyldiga att rapportera sina marknadsdata för LNG till Acer i så nära realtid som det är tekniskt möjligt, antingen efter det att en transaktion har genomförts eller när ett köp- eller säljbud avseende en transaktion har lämnats in. Acers prisbedömning bör omfatta det mest fullständiga datasetet med transaktionspriser och, från och med den 31 mars 2023, även köp- och säljbud för LNG-leveranser till unionen. Det dagliga offentliggörandet av denna objektiva prisbedömning, och av den spread i förhållande till andra referenspriser på marknaden som anges i form av ett prisriktvärde för LNG, gör det enkelt för marknadsaktörerna att på frivillig basis införa det som referenspris i sina avtal och transaktioner. När de väl har fastställts kan prisbedömningen av LNG och prisriktvärdet för LNG även användas som referenssats i derivatavtal som används för att säkra priset på LNG eller skillnaden mellan LNG-priset och andra gaspriser. Med tanke på det brådskande behovet av att införa prisbedömningen av LNG bör den första bedömningen offentliggöras senast den 13 januari 2023.
- (56) De nuvarande befogenheter som Acer har enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011⁽¹⁰⁾ och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1348/2014⁽¹¹⁾ (tillsammans kallade *Remit*) räcker inte för att skapa ett fullständigt och heltäckande dataset för alla LNG-leveranser till unionen. Ett sådant heltäckande och fullständigt dataset för dagliga prisbedömningar krävs emellertid för att unionen i en anda av solidaritet ska kunna styra sin upphandlingspolicy för internationell LNG-import, i synnerhet i den nuvarande krissituationen. Relevanta data och information om LNG-avtal är även nödvändiga för att övervaka prisutvecklingen och för datakvalitetskontroller och datakvalitetssäkring. Detta ad hoc-instrument bör göra det möjligt för Acer att samla in alla marknadsdata som krävs för att göra en heltäckande och representativ bedömning av priset på LNG-leveranser till unionen.
- (57) Även om ett fastställande på permanent basis av en daglig prisbedömning av LNG och ett prisriktvärde för LNG i ett senare skede bör ingå i en mer omfattande översyn av Remit är det i den nuvarande krissituationen nödvändigt att redan nu på tillfällig basis vidta åtgärder för att hantera de allvarliga problemen med utbud och rättvisande prissättning av LNG-leveranser till unionen, tills en sådan översyn av Remit kan antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.
- (58) För att omedelbart öka pristransparensten och planeringssäkerheten på LNG-importmarknaden bör det preciseras att det relevanta datasetet bör innehålla både information om pris och kvantitet när det gäller genomförda LNG-transaktioner, pris och kvantitet när det gäller köp- och säljbud som rör LNG-leveranser till unionen, samt i förekommande fall prisformeln i det långsiktiga avtal ur vilket priset härleds.
- (59) LNG-marknadsaktörer som omfattas av en rapporteringsskyldighet bör definieras som aktörer som antingen köper eller säljer LNG-last avsedd för leverans till unionen. Dessa LNG-marknadsaktörer bör omfattas av de skyldigheter och förbud som gäller för marknadsaktörer i enlighet med Remit.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/942 av den 5 juni 2019 om inrättande av Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (EUT L 158, 14.6.2019, s. 22).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 av den 25 oktober 2011 om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi (EUT L 326, 8.12.2011, s. 1).

⁽¹¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1348/2014 av den 17 december 2014 om rapportering av uppgifter för att genomföra artikel 8.2 och 8.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi (EUT L 363, 18.12.2014, s. 121).

- (60) Acer bör i samarbete med kommissionen ha ett brett mandat att närmare ange kvaliteten på och innehållet i de marknadsdata som byrån samlar in för att fastställa en daglig prisbedömning för LNG-leveranser till unionen. Byrån bör även ha stor handlingsfrihet i valet av överföringsprotokoll. För att de marknadsdata som ska rapporteras ska hålla högsta möjliga kvalitet bör Acer ges befogenhet att närmare ange alla parametrar i de marknadsdata som bör rapporteras till byrån. Dessa parametrar bör innefatta, men inte vara begränsade till, de referensenheter som används för att rapportera prisdata, de referensenheter som används för att rapportera kvantitetsdata, transaktioners löptid, eller köp- och säljbud som lämnas in i samband med eller före transaktioner, samt de överföringsprotokoll som ska användas för att lämna nödvändiga data till Acer.
- (61) Acer bör även ange vilken metod byrån använder för att fastställa en daglig prisbedömning för LNG och ett dagligt prisriktmärke för LNG, samt hur denna metod regelbundet ses över.
- (62) Den prisbedömning som offentliggörs enligt denna förordning bör ge medlemsstaterna och andra marknadsaktörer större insyn i rådande pris på LNG som importeras till Europa. Ökad pristransparens bör i sin tur göra det möjligt för medlemsstater och privata enheter med hemvist i unionen att agera utifrån ett bättre informationsunderlag och mer samordnat när de köper LNG på globala marknader och i synnerhet när de använder tjänsteleverantören. Ökad samordning vid inköp av LNG bör göra det möjligt för medlemsstaterna att förhindra att de bjuder över varandra eller att köpbuden inte ligger i linje med rådande marknadspris. De prisbedömningar och prisriktmärkesspreadar som kommer att offentliggöras enligt denna förordning är därför avgörande för att skapa större solidaritet mellan medlemsstaterna i samband med upphandling av begränsat LNG-utbud.
- (63) Marknadsoperatörernas skyldighet att lämna information om LNG-transaktioner till Acer är nödvändig och proportionerlig för att uppnå målet att göra det möjligt för Acer att fastställa ett prisriktvärde för LNG, i synnerhet eftersom den är anpassad till marknadsoperatörernas befintliga skyldigheter enligt Remit och Acer kommer att bibehålla sekretessen för känslig affärsinformation.
- (64) Utöver handelsspärren och prisriktvärdet för LNG finns andra åtgärder tillgängliga, däribland en tillfällig dynamisk priskorridor, i enlighet med begäran i Europeiska rådets slutsatser av den 20 och 21 oktober 2022, med beaktande av följande skyddsåtgärder: den bör tillämpas på naturgastransaktioner på Title Transfer Facility (TTF), den virtuella handelsplats som drivs av Gasunie Transport Services B.V, andra handelsplatser för gas i unionen kan kopplas till det korrigerade TTF-spotpriset via en tillfällig dynamisk priskorridor, och den bör inte påverka OTC-handeln med gas, bör inte äventyra unionens försörjningstrygghet för gas, bör vara avhängig av de framsteg som görs mot målet om gasbesparingar, bör inte leda till en total ökning av gasförbrukningen, bör vara utformad på ett sådant sätt att det inte förhindrar marknadsbaserade flöden av gas inom EU, bör inte inverka på energiderivatmarknadernas stabilitet och ordnade funktion samt bör beakta gasmarknadspriserna på de olika organiserade marknadsplatserna i unionen.
- (65) Förordning (EU) 2017/1938 gör det redan nu möjligt för medlemsstaterna att i en krissituation prioritera gasförsörjningen av vissa viktiga gaseldade kraftverk med hänvisning till deras betydelse för att trygga elförsörjningen och undvika nätobalanser. De viktiga gaseldade kraftverken och därmed förbundna gasolymer kan ha en betydande inverkan på de gasolymer som är tillgängliga för solidaritetsåtgärder i en krissituation. I detta sammanhang bör medlemsstaterna, genom undantag från artikel 13.1, 13.3 och 13.8 i förordning (EU) 2017/1938, tillfälligt kunna begära akuta solidaritetsåtgärder även om de inte kan säkra de kritiska gasolymer som behövs för att säkerställa fortsatt elproduktion i viktiga gaseldade kraftverk. Av samma skäl bör medlemsstater som visar solidaritet också ha rätt att säkerställa att leveranser till deras solidaritetskyddade kunder eller andra samhällsviktiga tjänster, såsom fjärrvärme, och driften av deras egna viktiga gaseldade kraftverk inte äventyras på grund av att de visar solidaritet gentemot en annan medlemsstat.
- (66) Det bör fastställas en övre gräns för de kritiska gasolymer som i varje medlemsstat krävs för att upprätthålla försörjningstryggheten för el, för att undvika onödiga eller otillbörliga solidaritetsbegäranden eller onödiga begränsningar av solidariteten till en behövande medlemsstat. Den metod som används i vinterprognosen från det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen för el (*Entso-E*) kan användas för att kartlägga den kritiska gasolymer för försörjningstrygghet för elproduktion och för att fastställa sådana gränser. De kritiska gasolymer för försörjningstrygghet för elproduktion som beräknats av Entso-E återspeglar de gasolymer som

absolut behövs för att säkerställa att man kan tillgodose efterfrågan på el i hela Europa med användning av alla marknadsresurser, alltid med beaktande av att gas kommer sist i prioritetsordningen. Entso-E-metoden bygger på ett stort urval av värsta tänkbara scenarier i fråga om klimat och oplanerade avbrott. Det faktum att Entso-E-metoden inte beaktar all kraftvärme hindrar inte medlemsstaterna från att betrakta fjärrvärmeanläggningar för skyddade kunder som skyddade enligt definitionen i förordning (EU) 2017/1938. För medlemsstater där elproduktionen uteslutande är beroende av LNG-leveranser utan betydande lagringskapacitet bör kritiska gasvolymerna för försörjningstrygghet för elproduktion anpassas i enlighet med detta. Den kritiska gasvolymen för försörjningstrygghet för elproduktion kan vara lägre än den historiska nivån på gas som förbrukats för elproduktion, eftersom det är möjligt att tillgodose efterfrågan på andra sätt, bland annat genom att tillhandahålla leveranser mellan medlemsstaterna.

- (67) Detta utesluter emellertid inte att de faktiska minsta gasvolymerna som krävs av en medlemsstat som begär solidaritet eller en medlemsstat som visar solidaritet kan vara högre än de värden som modellerats av Entso-E för att undvika en elkris. I sådana fall bör den medlemsstat som begär solidaritet eller den medlemsstat som visar solidaritet kunna överskrida de högsta värden som fastställs i denna förordning om den kan motivera att detta är nödvändigt för att undvika en elkris, såsom fall där det krävs att frekvensåterställningsreserver och alternativa bränslen används, eller i exceptionella scenarier som inte beaktades i Entso-E:s vinterprognos, särskilt med tanke på de hydrologiska nivåerna eller på oväntad utveckling. Kritisk gasvolym för försörjningstrygghet för elproduktion omfattar per definition all gas som behövs för att säkerställa en stabil elförsörjning, och omfattar därför den el som krävs för att producera och transportera gas samt viktiga sektorer av kritisk infrastruktur och anläggningar som är avgörande för att militära och humanitära tjänster samt tjänster som rör den nationella säkerheten ska fungera.
- (68) De begränsningar för marknadsaktörerna som är en följd av utökningen av solidaritetsskyddet till att omfatta kritisk gasvolym är nödvändiga för att trygga gasförsörjningen i ett läge med minskat gasutbud och ökad efterfrågan under vintersäsongen. Dessa begränsningar utgår från befintliga åtgärder som fastställs i förordning (EU) 2017/1938 respektive rådets förordning (EU) 2022/1369⁽¹²⁾ och syftar till att under rådande omständigheter göra dessa åtgärder mer effektiva.
- (69) Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas frihet att beakta potentiella långvariga skador på industrianläggningar när de prioriterar den efterfrågan som bör minskas eller begränsas för att de ska kunna visa solidaritet med en annan medlemsstat.
- (70) Vissa kunder, inbegripet hushåll och kunder som tillhandahåller grundläggande samhällstjänster, är särskilt sårbara för de negativa effekterna av avbrott i gasleveranserna. Genom förordning (EU) 2017/1938 infördes därför en solidaritetsmekanism mellan medlemsstater i syfte att mildra effekterna av en allvarig krisituation inom unionen och säkerställa gasleveranserna till solidaritetsskyddade kunder. I vissa fall bör emellertid även skyddade kunders användning av gas kunna betraktas som icke nödvändig. Om denna typ av användning uppenbart går utöver vad som är nödvändigt skulle en minskning inte undergräva målen i förordning (EU) 2017/1938, i synnerhet eftersom förbrukningen av gas för icke nödvändiga ändamål kan orsaka allvarlig skada i andra privata eller kommersiella sektorer. Medlemsstaterna bör därför ha möjlighet att även uppnå gasbesparingar genom att under särskilda omständigheter minska skyddade kunders icke nödvändiga förbrukning, när sådan minskning är fysiskt genomförbar utan att det påverkar nödvändig användning. Minskningståtgärder som vidtas av medlemsstaterna bör emellertid vara strängt begränsade till icke nödvändig förbrukning och inte på något sätt minska de skyddade kundernas grundläggande användning eller begränsa deras möjligheter att värma upp sina bostäder i tillräcklig omfattning.
- (71) Medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter bör ha frihet att fatta beslut om tillämpliga minskningståtgärder och vilka verksamheter som motsvarar icke nödvändig förbrukning, vilket kan innefatta uppvärmning utomhus, uppvärmning av simbassänger och andra kompletterande anläggningar som hör till bostäder. Genom att ha möjlighet att begränsa icke nödvändig förbrukning bör medlemsstaterna kunna stärka skyddsåtgärderna och säkerställa att gas levereras till andra samhällsviktiga sektorer, tjänster och industrier, så att de även under en kris kan fortsätta sin verksamhet.

⁽¹²⁾ Rådets förordning (EU) 2022/1369 av den 5 augusti 2022 om samordnade åtgärder för att minska efterfrågan på gas (EUT L 206, 8.8.2022, s. 1).

- (72) Varje åtgärd som syftar till att minska skyddade kunders icke nödvändiga förbrukning bör vara nödvändig och proportionell, särskilt i situationer där ett tillkännagivande har gjorts om en krissituation enligt artiklarna 11.1 och 12 i förordning (EU) 2017/1938 eller om unionsberedskap enligt förordning (EU) 2022/1369. Skyddade kunder bör, även om åtgärder vidtas för att minska deras icke nödvändiga förbrukning, vara fortsatt skyddade mot avstängning. Medlemsstaterna bör även säkerställa att sådana åtgärder inte begränsar det nödvändiga skyddet för utsatta kunder vars nuvarande förbrukning bör betraktas som nödvändig, utan att det påverkar avbrott i leveranser av tekniska skäl.
- (73) Det står medlemsstaterna fritt att bestämma om och hur de ska göra åtskillnad mellan nödvändig förbrukning och skyddade kunders icke nödvändiga förbrukning. En medlemsstat som begär solidaritetsåtgärder och som beslutar att inte göra denna åtskillnad bör inte vara skyldig att visa att den icke nödvändiga förbrukningen skulle kunna minskas innan en begäran om solidaritet framställs. En medlemsstat som visar solidaritet bör inte vara skyldig att göra åtskillnad mellan nödvändiga och icke nödvändiga kunder för att fastställa den volym gas som är tillgänglig för solidaritetsåtgärder.
- (74) I en krissituation bör såväl medlemsstaterna som unionen säkerställa gasflödena på den inre marknaden. Det betyder att åtgärder som vidtas på nationell nivå inte får orsaka försörjningsproblem i en annan medlemsstat och att tillgång till gränsöverskridande infrastruktur vid varje tidpunkt bör vara säker och tekniskt möjlig. Den nuvarande rättsliga ramen innehåller inga bestämmelser om en process för att effektivt lösa konflikter mellan två medlemsstater om åtgärder som har en negativ inverkan på gränsöverskridande flöden. Eftersom unionens gas- och elnät är sammankopplade kan detta inte bara leda till allvarliga problem med försörjningstryggheten, utan även försvaga unionens enighet gentemot tredjeländer. Genom undantag från artikel 12.6 i förordning (EU) 2017/1938 bör kommissionen därför ges befogenhet att inom en rimlig tidsfrist bedöma de nationella åtgärder som vidtas och om nödvändigt kräva att de ändras. Kommissionen bör därför kunna begära att sådana nationella åtgärder ändras om den konstaterar att de kan hota gasförsörjningen i andra medlemsstater eller i unionen. Med tanke på att den nuvarande energikrisen är av exceptionell karaktär bör kommissionens beslut efterlevas utan fördröjningar som riskerar att försvåra unionens gasförsörjning. Under tillämpningsperioden för den här förordningen bör därför förlitningsförfaranden tillfälligt upphävas för att säkerställa den inre marknads funktion.
- (75) Principen om energisolidaritet är en allmän princip i unionsrätten ⁽¹³⁾ som gäller för alla medlemsstater, inte bara medlemsstater som gränsar till varandra. En effektiv användning av befintlig infrastruktur, inbegripet gränsöverskridande överföringskapacitet och LNG-anläggningar, är vidare viktig för att säkerställa försörjningstryggheten för gas i en anda av solidaritet. I tider där det sker avbrott i gasleveranserna på unionsnivå, regional nivå eller nationell nivå, och där det dessutom sker en omfattande omställning från gas i rörledning till LNG bör medlemsstaterna vid allvarliga krissituationer inte bara kunna dra nytta av möjligheter att få leveranser via angränsande rörledningar, utan även av leveranser från länder som har en LNG-anläggning. Vissa medlemsstater bör, även om de inte är direkt sammanlänkade via en gasledning eller genom ett tredjeland eller andra medlemsstater, ha förutsättningar att visa solidaritet med andra medlemsstater, förutsatt att den medlemsstat som begär solidaritet har vidtagit alla marknadsbaserade åtgärder i sin krisplan, inbegripet LNG-inköp på den globala marknaden. Det är därför lämpligt att utvidga skyldigheten att visa solidaritet till icke sammanlänkade medlemsstater som har LNG-anläggningar, med beaktande av skillnaderna mellan marknaderna och infrastrukturen för gas i rörledning och LNG, inbegripet LNG-fartyg och LNG-transportörer, när det gäller att införa skyldigheter för operatörer, och med beaktande av bristen på befogenheter att ingripa när det gäller LNG-tillgångar såsom LNG-transportörer och inbegripet möjligheter att byta mellan naturgas och LNG om det inte finns någon anläggning för kondensering av gas på territoriet för en medlemsstat som visar solidaritet.
- (76) En medlemsstat med LNG-anläggningar bör, när den visar solidaritet med en annan medlemsstat, inte hållas ansvarig för flaskhalsar eller andra potentiella problem som kan uppstå utanför dess eget territorium eller som beror på bristande befogenheter att ingripa när det gäller LNG-fartyg och LNG-transportörer som ägs av en operatör i ett tredjeland, om sådana flaskhalsar eller andra problem påverkar det faktiska gasflödet och slutligen hindrar att den nödvändiga gasvolymen når den medlemsstat som begär solidaritet. Om den medlemsstat som visar solidaritet inte har några befogenheter att ingripa bör den inte hållas ansvarig för att en LNG-last inte byts mot naturgas.

⁽¹³⁾ Domstolens dom av den 15 juli 2021, Tyskland/Polen, C-848/19 P, ECLI:EU:C:2021:598.

- (77) Vid genomförandet av principen om energisolidaritet infördes genom förordning (EU) 2017/1938 en solidaritetsmekanism som är avsedd att stärka samarbetet och förtroendet mellan medlemsstaterna i händelse av en allvarlig kris. För att underlätta genomförandet av solidaritetsmekanismen måste medlemsstaterna enas om ett antal tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang i sina bilaterala avtal enligt artikel 13.10 i förordning (EU) 2017/1938.
- (78) Trots den rättsliga skyldigheten att senast den 1 december 2018 ingå bilaterala solidaritetsarrangemang har endast ett fåtal sådana arrangemang slutförts, vilket äventyrar genomförandet av den rättsliga skyldigheten att tillhandahålla solidaritetsstöd i en krissituation. Kommissionens förslag till förordning om de inre marknaderna för förnybara gaser och naturgas och för vätgas innehöll en preliminär förslag till ett solidaritetsavtal. Eftersom denna förslag utarbetades före Ryska federationens invasion av Ukraina är det, med tanke på den nuvarande situationen med extrem gasbrist och skyhöga priser, liksom det akuta behovet av att införa tillfälliga standardregler inför den kommande vintern, lämpligt att fastställa en tillfällig ram med standardregler för tillhandahållandet av de solidaritetsåtgärder som krävs genom undantag från artikel 13.1 och 13.2 i förordning (EU) 2017/1938 som är ändamålsenliga och snabbt genomförbara, inte förutsätter långa bilaterala förhandlingar och är anpassade till den nuvarande situationen med alltför höga priser och mycket volatila gaspriser. Tydligare standardregler bör i synnerhet införas för ersättning av kostnader för den gas som tillhandahålls och, i en anda av solidaritet mellan medlemsstaterna, för begränsning av potentiella ytterligare kostnader som den medlemsstat som visar solidaritet kan ta ut. Reglerna om solidaritetsåtgärder enligt artikel 13 i förordning (EU) 2017/1938 bör fortsätta att gälla om inte annat uttryckligen föreskrivs.
- (79) Solidaritetsåtgärder bör i princip tillhandahållas mot skälig ersättning som betalas direkt av den medlemsstat som begär solidaritet eller dess delegerade enheter. Ersättningen bör täcka gaspriset, eventuella faktiska eller potentiella lagringskostnader, gränsöverskridande transporter och därmed förbundna kostnader. Ersättningen bör vara skälig både för de medlemsstater som begär solidaritet och för de medlemsstater som visar solidaritet.
- (80) Den nuvarande krisen leder till prisnivåer och regelbundna pristopp som går långt utöver den eventuella försörjningskris som förutsågs vid den tidpunkt då förordning (EU) 2017/1938 antogs. Den intradagsvolatilitet som för närvarande kännetecknar gasmarknaden på grund av den rådande gaskrisen bör därför beaktas vid fastställandet av ersättningsbeloppet för de medlemsstater som visar solidaritet. Det vore av solidaritetsskäl och för att undvika att priser sätts utifrån ett extremt marknads läge problematiskt att utgå från det fluktuerande intradagsmarknadspriset vid fastställande av standardpriset för solidaritetsåtgärden. Gaspriset bör återspegla genomsnittet av priset på dagen före-marknaden av dagen före solidaritetsbegäran i den medlemsstat som visar solidaritet. Med beaktande av detta är ersättningen likväl baserad på marknadspriset i enlighet med kommissionens rekommendation (EU) 2018/177⁽¹⁴⁾. Det genomsnittliga priset på dagen före-marknaden påverkas inte lika mycket av volatiliteten eller de mycket höga spotpriserna i krissituationer och begränsar därmed risken för felaktiga incitament.
- (81) Som framhålls i rekommendation (EU) 2018/177 får kostnaderna för skadestånd till industriverksamhet som påverkats av införda inskränkningar bara täckas av ersättning om de inte har beaktats i det gaspris som den medlemsstat som begär solidaritet måste betala och den medlemsstat som har begärt solidaritet bör inte behöva betala ersättning för samma kostnader två gånger. Med hänsyn till det exceptionella läget, som har fått gaspriserna att stiga till exempelösa nivåer, bör en medlemsstat som tar emot solidaritet inte automatiskt vara skyldig att till fullo täcka andra kostnader, såsom skadestånd eller kostnader för rättsliga förfaranden som uppstår i den medlemsstat som visar solidaritet, såvida man inte har kommit överens om en annan lösning i ett solidaritetsavtal. Tidigare erfarenheter har visat att den mottagande medlemsstatens skyldighet att bära hela den ekonomiska risken för alla direkta eller indirekta ersättningskostnader som eventuellt kan uppstå till följd av vidtagande av solidaritets-

⁽¹⁴⁾ Kommissionens rekommendation (EU) 2018/177 av den 2 februari 2018 om de aspekter som ska inkluderas i de tekniska, rättsliga och finansiella arrangemangen mellan medlemsstaterna för tillämpningen av solidaritetsmekanismen i enlighet med artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas (EUT L 32, 6.2.2018, s. 52).

åtgärder är ett stort hinder för ingåendet av solidaritetsavtal. Det obegränsade ansvaret bör därför minskas i standardreglerna för solidaritetsavtal, så att de utestående avtalen kan ingås så snart som möjligt, eftersom dessa avtal är en hörnsten i förordning (EU) 2017/1938 och återspeglar unionens princip om energisolidaritet. I den mån ersättningen för indirekta kostnader inte överstiger 100 % av gaspriset, är berättigad och inte täcks av gaspriset bör dessa kostnader täckas av den mottagande medlemsstaten.

Om den begärda kostnaden överstiger 100 % av gaspriset bör kommissionen dock efter samråd med berörda behöriga myndigheter fastställa en rimlig kostnadskompensation och därför ha möjlighet att kontrollera om en begränsning av kostnadsersättningen är lämplig. Kommissionen bör därför kunna tillåta en annan ersättning än den som anges i förordning (EU) 2017/1938 i enskilda fall, med beaktande av de särskilda omständigheterna i fallet, inbegripet åtgärder för att spara gas och minska efterfrågan på gas, och principen om energisolidaritet. I bedömningen bör kommissionen ta vederbörlig hänsyn för att undvika alltför höga indirekta kostnader till följd av inskränkningar eller bortkoppling av gaskunder.

- (82) Reglerna i denna förordning om utbetalning av ersättning för solidaritetsåtgärder mellan medlemsstater påverkar inte principerna om skadestånd enligt nationell konstitutionell rätt.
- (83) Ingående av solidaritetsarrangemang med medlemsstater som gränsar till varandra, som krävs enligt artikel 13.10 i förordning (EU) 2017/1938, är det lämpligaste instrumentet för att genomföra skyldigheten att tillhandahålla solidaritetsåtgärder enligt artikel 13.1 och 13.2 i den förordningen. Medlemsstaterna bör därför tillåtas att avvika från de standardregler för ersättning som fastställs i den här förordningen, om de kommer överens om andra regler i ett solidaritetsavtal. Medlemsstaterna bör i synnerhet behålla möjligheten att ingå bilaterala överenskommelser om ytterligare ersättning för att täcka andra kostnader, såsom de totala kostnader som uppstår till följd av en skyldighet att betala ersättning i den medlemsstat som visar solidaritet, inbegripet skadestånd till industriverksamhet som påverkats av införda inskränkningar. I bilaterala solidaritetsavtal kan sådana kostnader ingå i ersättningen om den nationella rättsliga ramen föreskriver en skyldighet att betala skadestånd till industriverksamhet som påverkats av införda inskränkningar, inbegripet ersättning för ekonomiska skador, utöver gaspriset.
- (84) Standardmekanismen för solidaritet bör endast aktiveras som en sista utväg av en medlemsstat som begär solidaritet om marknaden inte kan tillhandahålla nödvändiga gasvolym, inbegripet LNG och volym som tillhandahålls frivilligt av icke skyddade kunder, för att tillgodose efterfrågan från solidaritetsskyddade kunder. Enligt förordning (EU) 2017/1938 måste medlemsstaterna ha vidtagit alla åtgärder i sina krisplaner, däribland obligatoriska inskränkningar ända ned till solidaritetsskyddade kunders nivå.
- (85) Med tanke på konsekvenserna av att solidaritetsmekanismen aktiveras och att det är en åtgärd i ett akut läge bör de berörda medlemsstaterna, kommissionen och de behöriga krisledare som utsetts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 10.1 g i förordning (EU) 2017/1938 ha ett nära samarbete med varandra. Begäran bör därför meddelas alla parter i tid och som ett minimum innehålla vissa uppgifter som gör det möjligt för medlemsstater som visar solidaritet att svara utan dröjsmål. Svaret från de medlemsstater som visar solidaritet bör innehålla information om den volym gas som kan levereras till den medlemsstat som begär solidaritet och även vilka volym som kan frigöras när icke marknadsbaserade åtgärder tillämpas. Medlemsstaterna får komma överens om ytterligare tekniska arrangemang och samordningsarrangemang för att underlätta ett snabbt svar på en solidaritetsbegäran. När de visar solidaritet bör medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter säkerställa nätets säkra och tillförlitliga drift.
- (86) Den medlemsstat som begär solidaritet bör kunna motta solidaritet från flera medlemsstater. Standardmekanismen för solidaritet bör endast aktiveras om den medlemsstat som visar solidaritet inte har ingått några bilaterala arrangemang med den medlemsstat som begär solidaritet. Om det finns ett bilateralt arrangemang mellan den medlemsstat som begär solidaritet och den medlemsstat som visar solidaritet bör detta arrangemang gälla i första hand och tillämpas mellan dem.

- (87) Kommissionen bör kunna övervaka tillämpningen av standardmekanismen för solidaritet och vid behov kunna underlätta matchningen av solidaritetsbegäranden. Kommissionen bör därför tillhandahålla en interaktiv plattform som bör tjäna som förlaga och göra det möjligt att fortlöpande och i realtid inge solidaritetsbegäranden och koppla ihop dem med respektive tillgängliga volymer.
- (88) Medlemsstaterna och de avtalsslutande parterna i energigemenskapen kan också ingå frivilliga arrangemang för tillämpning av solidaritetsåtgärder.
- (89) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁵⁾.
- (90) Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INNEHÅLL OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

- I denna förordning fastställs tillfälliga regler om
 - påskyndat inrättande av en tjänst som möjliggör aggregering av efterfrågan på och gemensamma inköp av gas för företag som är etablerade i unionen,
 - bokningsplattformar och öppenhetsplattformar för andrahandskapacitet för LNG-anläggningar och för gaslagringsanläggningar, och
 - hantering av överbelastning i gasöverföringsnäten.
- Genom denna förordning införs tillfälliga mekanismer för att skydda medborgarna och ekonomin mot alltför höga priser genom en tillfällig mekanism för hantering av intradagsvolatilitet med alltför stora prisrörelser och ett ad hoc-riktnärke för LNG som ska utarbetas av Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer).
- Genom denna förordning införs tillfälliga åtgärder för rättvis distribution av gas över gränserna, i händelse av en gaskris, i syfte att skydda gasförsörjningen för de mest kritiska kunderna och säkerställa gränsöverskridande solidaritetsåtgärder.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- naturgasföretag*: varje fysisk eller juridisk person, med undantag för slutförbrukare, som bedriver åtminstone en av följande verksamheter: produktion, överföring, distribution, leverans, köp eller lagring av naturgas, inbegripet flytande naturgas (LNG), och som ansvarar för kommersiella eller tekniska uppgifter eller underhåll i samband med dessa verksamheter.

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. *LNG-anläggning*: en terminal som används för kondensering av naturgas eller import, lossning och återförgasning av LNG, inklusive stödtjänster och den tillfälliga lagring som krävs för återförgasningsprocessen och efterföljande leverans till överföringssystemet, men undantaget den del av LNG-anläggningar som används för lagring.
3. *gaslagringsanläggning*: en anläggning som används för lagring av naturgas och som ägs eller drivs av ett naturgasföretag, inbegripet den del av LNG-anläggningar som används för lagring men undantaget den del som används för produktionsverksamhet, och även undantaget anläggningar som uteslutande är förbehållna systemansvariga för överföringssystemet när de utför sina uppgifter.
4. *tjänsteleverantör*: ett företag som är etablerat i unionen och som genom ett förfarande för offentlig upphandling enligt förordning (EU, Euratom) 2018/1046 har ingått ett avtal med kommissionen om organisering av gemensamma inköp och fullgörande av de uppgifter som anges i artikel 7 i den här förordningen.
5. *it-verktyg*: ett it-verktyg genom vilket tjänsteleverantören aggregerar naturgasföretagens och de gasförbrukande företagens efterfrågan och begär in säljbud från naturgasleverantörer eller naturgasproducenter för att matcha denna aggregerade efterfrågan.
6. *LNG-handel*: köpbud, säljbud eller transaktioner i samband med inköp eller försäljning av LNG
 - a) som anger leverans i unionen,
 - b) som leder till leverans i unionen, eller
 - c) som innebär att en motpart återförgasar LNG vid en terminal i unionen.
7. *marknadsdata för LNG*: register över köpbud, säljbud eller transaktioner i samband med LNG-handel med motsvarande information i enlighet med artikel 21.1.
8. *LNG-marknadsaktör*: varje fysisk eller juridisk person, oberoende av personens hemvist eller registreringsort, som bedriver LNG-handel.
9. *prisbedömning av LNG*: fastställande av ett dagligt referenspris för LNG-handel i enlighet med en metod som kommer att fastställas av Acer.
10. *prisriktvärde för LNG*: den fastställda spreaden mellan den dagliga prisbedömningen av LNG och det avvecklingspris för frontmånadsavtalet som fastställs dagligen av ICE Endex Markets B.V.
11. *handelsplats*: någon av följande:
 - a) *Reglerad marknad* enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU.
 - b) *Multilateral handelsplattform* enligt definitionen i artikel 4.1.22 i direktiv 2014/65/EU.
 - c) *Organiserad handelsplattform* enligt definitionen i artikel 4.1.23 i direktiv 2014/65/EU.
12. *energirelaterat råvaruderivat*: ett råvaruderivat enligt definitionen i artikel 2.1.30 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 ⁽¹⁶⁾ med elektricitet eller gas som underliggande tillgång som handlas på en handelsplats och vars löptid inte överstiger tolv månader.
13. *behörig myndighet*: om inte annat anges, en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.26 i direktiv 2014/65/EU.
14. *kritisk gasvolym för försörjningstrygghet för elproduktion*: den maximala gasförbrukning som krävs inom energisektorn för att säkerställa tillräcklighet i ett simulerat värsta tänkbara scenario vid bedömningen av tillräcklighet under vinterperioden enligt artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/941 ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/941 av den 5 juni 2019 om riskberedskap inom elsektorn och om upphävande av direktiv 2005/89/EG (EUT L 158, 14.6.2019, s. 1).

15. *skyddad kund*: skyddad kund enligt definitionen i artikel 2.5 i förordning (EU) 2017/1938.
16. *solidaritetskyddad kund*: solidaritetskyddad kund enligt definitionen i artikel 2.6 i förordning (EU) 2017/1938.

KAPITEL II

BÄTTRE SAMORDNING AV GASINKÖP

AVSNITT 1

Samordning av gasinköp i unionen

Artikel 3

Öppenhet och informationsutbyte

1. Endast i syfte att förbättra samordningen ska naturgasföretag eller gasförbrukande företag som är etablerade i unionen eller myndigheter i medlemsstaterna som har för avsikt att inleda ett anbudsförfarande för inköp av gas eller inleda förhandlingar med naturgasproducenter eller naturgasleverantörer från tredjeländer om inköp av gas i en volym på mer än 5 TWh/år, underrätta kommissionen och i tillämpliga fall de medlemsstater där dessa företag är etablerade om ingåendet av ett gasleveransavtal eller ett samförståndsavtal eller om inledandet av ett anbudsförfarande för inköp av gas.

Underrättelsen enligt första stycket ska lämnas minst sex veckor före det avsedda ingåendet eller inledandet, eller inom en kortare period förutsatt att förhandlingarna inletts närmare datumet för avtalets undertecknande, men senast två veckor före det avsedda ingåendet eller inledandet. En sådan anmälan ska begränsas till följande grundläggande uppgifter:

- a) Avtalspartnerns eller avtalspartnernas identitet eller syftet med anbudsförfarandet för inköp av gas.
- b) Relevanta volymer.
- c) Relevanta datum.
- d) Den tjänsteleverantör som organiserar sådana inköp eller anbudsförfaranden för en medlemsstats räkning, tillämpliga fall.

2. Om kommissionen anser att ytterligare samordning i fråga om inledande av ett anbudsförfarande för inköp av gas eller planerade gasinköp, som görs av naturgasföretag eller gasförbrukande företag som är etablerade i unionen eller av myndigheter i medlemsstaterna, kan förbättra de gemensamma inköpen eller att inledande av ett anbudsförfarande för inköp av gas eller planerade gasinköp kan ha en negativ inverkan på den inre marknaden, försörjningstryggheten eller energisolidariteten, får kommissionen utfärda en rekommendation till naturgasföretag eller gasförbrukande företag som är etablerade i unionen eller myndigheter i medlemsstaterna för att överväga lämpliga åtgärder. I sådana fall ska kommissionen i tillämpliga fall underrätta den medlemsstat där företaget är etablerat.

3. Kommissionen ska informera den ad hoc-styrelse som avses i artikel 4 innan den utfärdar någon av de rekommendationer som anges i punkt 2.

4. En enhet som lämnar information till kommissionen i enlighet med punkt 1 får ange om någon del av informationen, såväl kommersiell som annan information, vars offentliggörande skulle kunna skada berörda parter verksamhet, ska betraktas som konfidentiell och om den information som lämnas kan delas med andra medlemsstater.

5. En begäran om konfidentialitet enligt denna artikel ska inte begränsa kommissionens egen tillgång till konfidentiell information. Kommissionen ska säkerställa att tillgången till konfidentiell information strikt begränsas till de avdelningar inom kommissionen för vilka det är absolut nödvändigt att ha tillgång till informationen. Kommissionens företrädare ska hantera sådan information med vederbörlig konfidentialitet.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 346 i EUF-fördraget ska information som är konfidentiell endast utbytas mellan kommissionen och andra berörda myndigheter när ett sådant utbyte är nödvändigt för tillämpningen av denna förordning. Den information som utbyts ska begränsas till vad som är relevant och proportionellt för ändamålet med utbytet. Sådant informationsutbyte ska bevara informationens konfidentialitet och skydda säkerhets- och affärsintressena för de enheter som omfattas av denna förordning, och effektiva instrument ska användas för att skydda uppgifterna fysiskt. Alla servrar ska vara fysiskt placerade och all information fysiskt lagras inom unionens territorium.

Artikel 4

Ad hoc-styrelse

1. En ad hoc-styrelse ska inrättas för att underlätta samordningen av aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp.
2. Ad hoc-styrelsen ska inrättas av kommissionen inom sex veckor efter det att denna förordning har trätt i kraft. Den ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat och en för kommissionen. Företrädarna för de avtalsslutande parterna i energigemenskapen får på inbjudan av kommissionen delta i ad hoc-styrelsens möten i alla frågor av ömsesidigt intresse. Kommissionen ska vara ordförande i ad hoc-styrelsen.
3. Ad hoc-styrelsen ska anta sin egen arbetsordning med kvalificerad majoritet inom en månad från det att den har inrättats.
4. Kommissionen ska rådfråga ad hoc-styrelsen om utkastet till den rekommendation som lämnas av kommissionen enligt artikel 3.2, särskilt i fråga om huruvida de relevanta gasinköpen eller ett anbudsförfarande för inköp av gas ökar försörjningstryggheten i unionen och är förenliga med principen om energisolidaritet.
5. Kommissionen ska även informera ad hoc-styrelsen om effekten av företagets deltagande i de gemensamma inköp som organiseras av tjänsteleverantören när det gäller försörjningstryggheten i unionen och energisolidariteten, i tillämpliga fall.
6. Om konfidentiell information vidarebefordras till dem i enlighet med artikel 3.6 ska ledamöterna i ad hoc-styrelsen hantera sådan information med vederbörlig konfidentialitet. Den information som utbyts ska begränsas till vad som är relevant och proportionellt för ändamålet med utbytet.

AVSNITT 2

Aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp

Artikel 5

Tillfälligt tjänsteavtal med en tjänsteleverantör

1. Genom undantag från artikel 176 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ska kommissionen genom ett upphandlingsförfarande enligt förordning (EU, Euratom) 2018/1046 upphandla nödvändiga tjänster från en enhet etablerad i unionen som ska fungera som tjänsteleverantör för att fullgöra de uppgifter som anges i artikel 7 i den här förordningen.
2. Tjänsteavtalet med den utvalda tjänsteleverantören ska fastställa äganderätten till den information som tjänsteleverantören erhåller och ska föreskriva en eventuell överföring av denna information till kommissionen när tjänsteavtalet sägs upp eller löper ut.

3. Kommissionen ska i tjänsteavtalet fastställa de praktiska villkoren för tjänsteleverantörens verksamhet, inbegripet användningen av it-verktyget, säkerhetsåtgärderna, valutan eller valutorna, betalningsordningen och ansvaret.
4. Tjänsteavtalet med tjänsteleverantören ska förbehålla kommissionen rätten att övervaka och granska det. För detta ändamål ska kommissionen ha fullständig tillgång till den information som tjänsteleverantören innehar.
5. Kommissionen får kräva att tjänsteleverantören tillhandahåller all information som är nödvändig för att fullgöra de uppgifter som anges i artikel 7 och göra det möjligt för kommissionen att kontrollera att naturgasföretag och gasförbrukande företag fullgör de skyldigheter som följer av artikel 10.

Artikel 6

Kriterier för val av tjänsteleverantör

1. Tjänsteleverantören ska väljas ut av kommissionen på grundval av följande urvalskriterier:
 - a) Tjänsteleverantören ska vara etablerad och ha sitt säte på en medlemsstats territorium.
 - b) Tjänsteleverantören ska ha erfarenhet av gränsöverskridande transaktioner.
 - c) Tjänsteleverantören får inte
 - i) vara föremål för unionens restriktiva åtgärder som antagits enligt artikel 215 i EUF-fördraget, särskilt unionens restriktiva åtgärder som antagits mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina, eller med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende,
 - ii) direkt eller indirekt ägas eller kontrolleras av, eller agera på vägnar av eller på uppdrag av fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som omfattas av sådana restriktiva unionsåtgärder, eller
 - iii) direkt eller indirekt ägas eller kontrolleras av, eller agera på vägnar av eller på uppdrag av Ryska federationen eller dess regering eller av någon rysk fysisk eller juridisk person eller enhet eller något ryskt organ som är etablerade i Ryssland.
2. Utan att det påverkar andra skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet ska avtalsförpliktelser införas mellan kommissionen och tjänsteleverantören för att säkerställa att tjänsteleverantören, i samband med att uppgifter utförs i enlighet med artikel 7, inte gör några penningmedel eller ekonomiska resurser tillgängliga, direkt eller indirekt, för eller till förmån för fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som
 - a) är föremål för unionens restriktiva åtgärder som antagits enligt artikel 215 i EUF-fördraget, särskilt unionens restriktiva åtgärder som antagits mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina, eller med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende,
 - b) direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av, eller agerar på vägnar av eller på uppdrag av fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som omfattas av sådana restriktiva unionsåtgärder, eller
 - c) direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av, eller agerar på vägnar av eller på uppdrag av Ryska federationen eller dess regering eller av någon rysk fysisk eller juridisk person eller enhet eller något ryskt organ som är etablerade i Ryssland.
3. Tjänsteleverantören får inte vara del av ett vertikalt integrerat företag som är verksamt inom produktion eller leverans av naturgas enligt artikel 2.20 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG⁽¹⁸⁾, med undantag för en enhet som åtskiljs i enlighet med kapitel IV i det direktivet.

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94).

4. Kommissionen ska fastställa sina urvals- och tilldelningskriterier med beaktande av bland annat följande kriterier som ska anges i anbudsinfördran:
- Erfarenhet av att utforma och genomföra anbuds- eller auktionsprocesser för naturgas eller därmed förbundna tjänster, såsom transporttjänster, med hjälp av särskilda it-verktyg.
 - Erfarenhet av att anpassa anbuds- eller auktionsprocesser till olika behov, till exempel geografisk inriktning eller val av tidpunkt.
 - Erfarenhet av att utveckla it-verktyg för aggregering av efterfrågan från flera deltagare och matcha den mot utbudet.
 - Kvaliteten på informationssystemets säkerhet, särskilt i fråga om dataskydd och internetsäkerhet.
 - Förmåga att identifiera och ackreditera deltagare, både vad gäller deras status som juridiska personer och deras finansiella kapacitet.

Artikel 7

Tjänsteleverantörens uppgifter

- Tjänsteleverantören ska organisera aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp och särskilt
 - aggregera efterfrågan från naturgasföretag och gasförbrukande företag med hjälp av it-verktyget,
 - begära in säljbud från naturgasleverantörer eller naturgasproducenter för att matcha den aggregerade efterfrågan med hjälp av it-verktyget,
 - fördela rättigheterna till den mängd som levereras, och därvid beakta en proportionell fördelning av de erbjudna gasvolymerna mellan mindre och större deltagare bland naturgasföretag och gasförbrukande företag som deltar i aggregering av efterfrågan; om den aggregerade efterfrågan överstiger de mottagna leveranserbjudandena ska fördelningen av rättigheterna stå i proportion till den efterfrågan som de deltagande företagen uttryckt under efterfrågeaggregeringsfasen för en viss leveranstid och leveransplats,
 - verifiera, ackreditera och registrera användarna av it-verktyget, och
 - tillhandahålla användarna av it-verktyget eller kommissionen eventuella sidotjänster, inbegripet tjänster för att underlätta ingående av kontrakt, som är nödvändiga för ett korrekt genomförande av de åtgärder som föreskrivs i det tjänsteavtal som avses i artikel 5.
- De villkor som rör tjänsteleverantörens uppgifter, dvs. registrering av användare, offentliggörande och rapportering, ska fastställas i det tjänsteavtal som avses i artikel 5.

Artikel 8

Deltagande i aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp

- Deltagande i aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp ska vara öppet och transparent för alla naturgasföretag och gasförbrukande företag som är etablerade i unionen, oavsett den begärda volymen. Naturgasföretag och gasförbrukande företag ska hindras från att delta i egenskap av leverantörer, producenter eller köpare i aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp om de
 - är föremål för unionens restriktiva åtgärder som antagits enligt artikel 215 i EUF-fördraget, särskilt unionens restriktiva åtgärder som antagits mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina, eller med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende,
 - direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av, eller agerar på vägnar av eller på uppdrag av fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som omfattas av sådana restriktiva unionsåtgärder, eller

- c) direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av, eller agerar på vägnar av eller på uppdrag av Ryska federationen eller dess regering eller av någon rysk fysisk eller juridisk person eller enhet eller något ryskt organ som är etablerade i Ryssland.
2. Avtalsförpliktelser ska införas för att säkerställa att inga penningmedel eller ekonomiska resurser som härrör från deltagande i processen för gemensamma inköp som organiseras av tjänsteleverantören görs tillgängliga, direkt eller indirekt, för eller till förmån för fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som
- a) är föremål för unionens restriktiva åtgärder som antagits enligt artikel 215 i EUF-fördraget, särskilt unionens restriktiva åtgärder som antagits mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina, eller med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende,
- b) direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av, eller agerar på vägnar av eller på uppdrag av fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som omfattas av sådana restriktiva unionsåtgärder, eller
- c) direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av, eller agerar på vägnar av eller på uppdrag av Ryska federationen eller dess regering eller av någon rysk fysisk eller juridisk person eller enhet eller något ryskt organ som är etablerade i Ryssland.
3. Medlemsstater, eller andra berörda parter får tillhandahålla likviditetsstöd, inbegripet garantier, till deltagare i processen för gemensamma inköp som organiseras av tjänsteleverantören, i enlighet med reglerna för statligt stöd, i tillämpliga fall. Detta kan inbegripa garantier för att täcka behovet av säkerheter eller för att täcka risken för ytterligare kostnader till följd av att andra köpare som omfattas av samma avtal om gemensamma inköp blir insolventa.
4. Naturgasföretag och gasförbrukande företag som är etablerade i de avtalsslutande parterna i energigemenskapen får delta i aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp, förutsatt att nödvändiga åtgärder eller arrangemang finns på plats för att göra det möjligt för dem att delta i aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp enligt detta avsnitt.

Artikel 9

Naturgas som inte omfattas av gemensamma inköp

Naturgasleveranser med ursprung i Ryska federationen får inte omfattas av gemensamma inköp, inbegripet naturgasleveranser som förs in i medlemsstaterna eller i de avtalsslutande parterna i energigemenskapen via följande införselställen:

- a) Greifswald
- b) Lubmin II
- c) Imatra
- d) Narva
- e) Värskä
- f) Luhamaa
- g) Sakiai
- h) Kotlovka
- i) Kondratki
- j) Wysokoje
- k) Tieterowka
- l) Mozyr
- m) Kobryn

- n) Sudzha (RU)/Ukraina
- o) Belgorod (RU)/Ukraina
- p) Valuyki (RU)/Ukraina
- q) Serebryanka (RU)/Ukraina
- r) Pisarevka (RU)/Ukraina
- s) Sokhranovka (RU)/Ukraina
- t) Prokhorovka (RU)/Ukraina
- u) Platovo (RU)/Ukraina
- v) Strandzha 2 (BG)/Malkoclar (TR).

Artikel 10

Obligatorisk användning av tjänsteleverantören

1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att naturgasföretag och gasförbrukande företag inom deras jurisdiktion deltar i den process för aggregering av efterfrågan som organiseras av tjänsteleverantören som ett av de möjliga sätten att uppnå de fyllnadsmål som avses i artiklarna 6a och 20 i förordning (EU) 2017/1938.
2. Medlemsstater med underjordiska gaslagringsanläggningar ska kräva att naturgasföretag och gasförbrukande företag inom deras jurisdiktion deltar i den process för aggregering av efterfrågan som organiseras av tjänsteleverantören med volymer som motsvarar minst 15 % av den totala volym som är nödvändig för att uppnå de fyllnadsmål som avses i artiklarna 6a och 20 i förordning (EU) 2017/1938.
3. Medlemsstater som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar ska kräva att naturgasföretag och gasförbrukande företag inom deras jurisdiktion deltar i den process för aggregering av efterfrågan som organiseras av tjänsteleverantören med volymer som motsvarar minst 15 % av de volymer som motsvarar de gränsöverskridande fyllnadsmål som avses i artiklarna 6c och 20 i förordning (EU) 2017/1938.
4. De naturgasföretag och gasförbrukande företag som deltar i aggregering av efterfrågan till följd av en obligatorisk skyldighet får efter aggregeringsförfarandet besluta att inte köpa gasen. Den inköpta gasen får användas för andra ändamål än påfyllning av lager.

Artikel 11

Konsortium för gasinköp

Naturgasföretag och gasförbrukande företag som deltar i aggregering av efterfrågan som organiseras av tjänsteleverantören får, på ett transparent sätt, samordna delar av villkoren i köpeavtalet eller använda avtal om gemensamma inköp för att uppnå bättre villkor med sina leverantörer, förutsatt att de är förenliga med unionsrätten, inbegripet unionens konkurrensrätt, särskilt artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget, vilket kan anges av kommissionen i ett beslut enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 1/2003, samt med kravet om öppenhet enligt artikel 3 i den här förordningen.

AVSNITT 3

Åtgärder för att öka användningen av LNG-anläggningar, gaslagringsanläggningar och rörledningar

Artikel 12

Bokningsplattform för andrahandskapacitet för användare av LNG-anläggningar och användare av gaslagringsanläggningar

Användare av LNG-anläggningar och användare av gaslagringsanläggningar som vill återsälja sin avtalade kapacitet på andrahandsmarknaden, enligt definitionen i artikel 2.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009⁽¹⁾, ska ha rätt att göra detta. Senast den 28 februari 2023 ska operatörer av LNG-anläggningar och operatörer av gaslagringsanläggningar, enskilt eller regionalt, inrätta eller använda sig av en befintlig öppen och icke-diskriminerande bokningsplattform för användare av LNG-anläggningar och användare av gaslagringsanläggningar för att återsälja sin avtalade kapacitet på andrahandsmarknaden.

Artikel 13

Öppenhetsplattformar för LNG-anläggningar och gaslagringsanläggningar

1. Senast den 28 februari 2023 ska operatörer av LNG-anläggningar och operatörer av gaslagringsanläggningar offentliggöra all den information som krävs enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 715/2009 om en europeisk öppenhetsplattform för LNG respektive en europeisk öppenhetsplattform för lagring på ett öppet och användarvänligt sätt. Tillsynsmyndigheter får begära att dessa operatörer offentliggör all ytterligare information som är relevant för systemanvändarna.
2. LNG-anläggningar som har beviljats ett undantag från reglerna om tredjepartstillträde enligt artikel 36 i direktiv 2009/73/EG, och operatörer av gaslagringsanläggningar enligt det system för förhandlat tillträde för tredje part som avses i artikel 33.3 i det direktivet, ska offentliggöra slutliga tariffer för infrastruktur senast den 31 januari 2023.

Artikel 14

Effektivare användning av överföringskapaciteten

1. Systemansvariga för överföringssystem ska erbjuda underutnyttjad avtalad fast kapacitet vid sammanlänkningspunkter och virtuella sammanlänkningspunkter som en månadsvis kapacitetsprodukt och som en daglig och inomdygnskapacitetsprodukt för månaden i händelse av underutnyttjande enligt punkt 2.
2. Avtalad fast kapacitet ska anses vara underutnyttjad om en nätanvändare använde eller erbjöd mindre än i genomsnitt 80 % av den bokade fasta kapaciteten vid en sammanlänkningspunkt eller en virtuell sammanlänkningspunkt under den föregående kalendermånaden. Systemansvarig för överföringssystemet ska övervaka den outnyttjade kapaciteten och ska informera nätanvändaren om den kapacitetsmängd som ska återkallas vid den relevanta sammanlänkningspunkten eller virtuella sammanlänkningspunkten innan den meddelar vilken kapacitetsmängd som ska erbjudas för den kommande rullande auktionen för månadsvis kapacitet i enlighet med förordning (EU) 2017/459.
3. Den kapacitet som ska erbjudas ska vara densamma som skillnaden mellan det genomsnittliga utnyttjandet under föregående kalendermånad och 80 % av den fasta kapacitet som avtalats för en längre period än en månad.
4. Tillgänglig kapacitet som erbjuds i en auktion i enlighet med förordning (EU) 2017/459 ska ha företräde framför underutnyttjad kapacitet som ingår i en auktion enligt punkt 2 vid tilldelning av kapacitet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) Nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005 (EUT L 211, 14.8.2019, s. 36).

5. Om den underutnyttjade kapacitet som den systemansvariga för överföringssystemet erbjuder säljs, ska den återkallas från den ursprungliga innehavaren av den avtalade kapaciteten. Den ursprungliga innehavaren får använda den återkallade fasta kapaciteten på fränkopplingsbar basis.

6. Nätanvändaren ska behålla de rättigheter och skyldigheter som följer av kapacitetsavtalet fram till det att kapaciteten tilldelas på nytt av den systemansvariga för överföringssystemet och i den utsträckning som kapaciteten inte tilldelas på nytt av den systemansvariga för överföringssystemet.

7. Innan den systemansvariga för överföringssystemet erbjuder underutnyttjad fast kapacitet i enlighet med denna artikel ska den analysera de potentiella effekterna vid varje sammanlänkningspunkt som den driver och informera den behöriga nationella tillsynsmyndigheten. Genom undantag från punkterna 1–6 i denna artikel, och oavsett om dessa sammanlänkningspunkter är överbelastade eller inte, får de nationella tillsynsmyndigheterna besluta att införa någon av följande mekanismer vid alla sammanlänkningspunkter:

- a) En "use-it-or-lose-it"-mekanism för fast dagen-före-kapacitet i enlighet med förordning (EU) 2017/459 och med beaktande av punkt 2.2.3 i bilaga I till förordning (EG) nr 715/2009.
- b) Ett överboknings- och återköpsystem i enlighet med punkt 2.2.2 i bilaga I till förordning (EG) nr 715/2009 som erbjuder minst 5 % ytterligare kapacitet i förhållande till den tekniska kapaciteten vid den relevanta sammanlänkningspunkten.
- c) Åtminstone erbjuda kapacitet som inledningsvis inte nominerats på dagen före- och inomdygnsbasis, att fördela som fränkopplingsbar kapacitet.

Punkterna 1–6 i denna artikel ska automatiskt tillämpas om en av de alternativa mekanismerna enligt första stycket inte tillämpas senast den 31 mars 2023.

8. Innan den nationella tillsynsmyndigheten fattar det beslut som avses i punkt 7 ska den samråda med den nationella tillsynsmyndigheten i den angränsande medlemsstaten och ta hänsyn till den myndighetens yttranden. Om entry-exitsystemet omfattar mer än en medlemsstat där mer än en systemansvarig för överföringssystem är verksam, ska de nationella tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna gemensamt fatta beslut om tillämpningen av punkt 7.

KAPITEL III

ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖRHINDRA ALLTFÖR HÖGA GASPRISER OCH ALLTFÖR STOR INTRADAGSVOLATILITET PÅ MARKNADERNA FÖR ENERGIDERIVAT

AVSNITT 1

Tillfälligt verktyg för att hantera alltför stor intradagsvolatilitet på marknaderna för energiderivat

Artikel 15

Mekanism för hantering av intradagsvolatilitet

1. Så snart som möjligt, men senast den 31 januari 2023, ska varje handelsplats på vilken energirelaterade råvaruderivat handlas, för varje energirelaterat derivat, inrätta en mekanism för hantering av intradagsvolatilitet med en övre och en nedre prisrestriktion (*prisrestriktioner*) som fastställer de priser över respektive under vilka beställningar inte får genomföras (*mekanism för hantering av intradagsvolatilitet*). Handelsplatser ska säkerställa att mekanismen för hantering av intradagsvolatilitet förhindrar alltför stora prisrörelser under en och samma handelsdag för relevanta energirelaterade råvaruderivat. När handelsplatser inrättar mekanismen för hantering av intradagsvolatilitet ska de också säkerställa att genomförandet av dessa åtgärder inte hindrar att tillförlitliga stängningspriser vid dagens slut bildas.

2. För varje energirelaterat råvaruderivat som handlas på en handelsplats ska handelsplatsen fastställa den beräkningsmetod som ska användas för att ange prisrestriktionerna i förhållande till ett referenspris. Dagens första referenspris ska vara detsamma som det pris som fastställs vid öppnandet av den relevanta handelssessionen. Efterföljande referenspriser ska vara det med jämna mellanrum senast observerade marknadspriset. Om handeln avbryts under handelsdagen ska det första referenspriset efter avbrottet vara öppningskursen för den återupptagna handeln.
3. Prisrestriktionerna ska uttryckas antingen i absolut värde eller relativt, i form av en procentuell variation i förhållande till referenspriset. Handelsplatser ska anpassa beräkningsmetoden till särdragen hos varje energirelaterat råvaruderivat, derivatets likviditetsprofil på marknaden och dess volatilitetsprofil. Handelsplatsen ska utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om metoden.
4. Handelsplatser ska förnya prisrestriktionerna med jämna mellanrum under öppettiderna, baserat på referenspriset.
5. Handelsplatser ska utan onödigt dröjsmål offentliggöra egenskaperna hos den mekanism för hantering av intradagsvolatilitet som de har infört eller när de har gjort en ändring.
6. Handelsplatser ska genomföra mekanismen för hantering av intradagsvolatilitet genom att antingen integrera den i befintliga handelsspärrar som redan har införts i enlighet med direktiv 2014/65/EU eller som en ytterligare mekanism.
7. Om en handelsplats avser att ändra beräkningsmetoden för de prisrestriktioner som tillämpas för ett visst energirelaterat råvaruderivat ska den utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om de planerade ändringarna.
8. Om den information som samlats in av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) i enlighet med artikel 16.3 visar att det krävs ytterligare enhetlighet i genomförandet av mekanismen för att säkerställa en effektivare hantering av alltför stor prisvolatilitet inom unionen, får kommissionen anta genomförandeakter som specificerar enhetliga principer för genomförandet av mekanismen för hantering av intradagsvolatilitet, med beaktande av särdragen hos varje energirelaterat derivat, derivatets likviditetsprofil på marknaden och dess volatilitetsprofil. I syfte att säkerställa att handelsplatser som erbjuder handel med energirelaterade råvaruderivat fungerar väl får kommissionen särskilt ange med vilka intervall prisrestriktionerna ska förnyas eller vilka åtgärder som ska vidtas om handeln rör sig utanför dessa prisrestriktioner, inbegripet bestämmelser för att säkerställa att tillförlitliga stängningspriser bildas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.

Artikel 16

Behöriga myndigheters roll

1. Behöriga myndigheter ska övervaka genomförandet av mekanismerna för hantering av intradagsvolatilitet. Behöriga myndigheter ska säkerställa att skillnader i genomförandet av mekanismerna för hantering av intradagsvolatilitet mellan handelsplatser som är etablerade i deras medlemsstater är vederbörligen motiverade av särdragen hos de berörda handelsplatserna eller de berörda energirelaterade råvaruderivat.
2. Behöriga myndigheter ska säkerställa att handelsplatser genomför lämpliga preliminära mekanismer för att säkerställa att alltför stor volatilitet på marknader för energirelaterade råvaruderivat minskas till dess att den mekanism för hantering av intradagsvolatilitet som avses i artikel 15.1 har inrättats.
3. Behöriga myndigheter ska rapportera till Esma om genomförandet av mekanismen för hantering av intradagsvolatilitet på de handelsplatser som de övervakar inom tre veckor efter det datum som avses i artikel 15.1 och minst varje kvartal.

*Artikel 17***Esmas samordnande roll**

1. Esma ska samordna och övervaka genomförandet av mekanismerna för hantering av intradagsvolatilitet på grundval av rapporter som lämnas till Esma av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 16.3.
2. Esma ska dokumentera eventuella skillnader i genomförandet av mekanismerna för hantering av intradagsvolatilitet mellan jurisdiktioner i unionen på grundval av rapporterna från de behöriga myndigheterna. Senast den 30 juni 2023 ska Esma lämna in en rapport till kommissionen med en utvärdering av effektiviteten i mekanismerna för hantering av intradagsvolatilitet. På grundval av den rapporten ska kommissionen överväga huruvida ett förslag till ändring av denna förordning ska lämnas in till rådet.

*AVSNITT 2****Tilldelande av befogenhet till Acer att samla in och offentliggöra objektiva prisuppgifter****Artikel 18***Acers uppgifter och befogenheter för att utarbeta prisbedömningar och prisriktvärden**

1. Acer ska så snart som möjligt utarbeta och offentliggöra en daglig prisbedömning av LNG med början senast den 13 januari 2023. För prisbedömningen av LNG ska Acer systematiskt samla in och behandla marknadsdata för transaktioner med LNG. Prisbedömningen ska när så är lämpligt göras med hänsyn till regionala skillnader och marknadsförhållanden.
2. Senast den 31 mars 2023 ska Acer sammanställa och offentliggöra ett dagligt prisriktmärke för LNG som bestäms av spreaden mellan den dagliga prisbedömningen av LNG och det avvecklingspris för frontmånadsavtalet för TTF Gas Futures som dagligen fastställs av ICE Endex Markets B.V. För utarbetandet av prisriktvärdet för LNG ska Acer systematiskt samla in och behandla alla marknadsdata för LNG.
3. Genom undantag från artikel 3.4 b i förordning (EU) nr 1227/2011, ska LNG-marknadsaktörer omfattas av de skyldigheter och förbud som gäller för marknadsaktörer enligt förordning (EU) nr 1227/2011. De befogenheter som tilldelats Acer enligt förordning (EU) nr 1227/2011 och genomförandeförordning (EU) nr 1348/2014 ska också gälla med avseende på LNG-marknadsaktörer, inbegripet bestämmelserna om sekretess.

*Artikel 19***Offentliggörande av prisbedömningar av och prisriktvärden för LNG**

1. Prisbedömningen av LNG ska offentliggöras dagligen och senast kl. 18.00 MET för bedömningen av det direkta transaktionspriset. Senast den 31 mars 2023 ska Acer, utöver offentliggörandet av prisbedömningen av LNG, dagligen även offentliggöra riktmärket för LNG senast kl. 19.00 MET eller så snart det är tekniskt möjligt.
2. Vid tillämpningen av denna artikel får Acer använda tjänster från en tredje part.

*Artikel 20***Tillhandahållande av marknadsdata för LNG till Acer**

1. LNG-marknadsaktörer ska dagligen lämna in marknadsdata för LNG till Acer i enlighet med specifikationerna i artikel 21 i ett standardiserat format, genom ett överföringsprotokoll av hög kvalitet och i så nära realtid som möjligt före offentliggörandet av den dagliga prisbedömningen av LNG (kl. 18.00 MET).

2. Kommissionen får anta genomförandeakter som specificerar den tidpunkt då marknadsdata för LNG ska lämnas in före det dagliga offentliggörandet av den prisbedömning av LNG som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.
3. När det är lämpligt ska Acer efter samråd med kommissionen utfärda riktlinjer om
 - a) närmare detaljer om den information som ska rapporteras, utöver de aktuella uppgifterna om rapporteringspliktiga transaktioner och grundläggande uppgifter enligt genomförandeförordning (EU) nr 1348/2014, inbegripet köp- och säljbud, och
 - b) förfarande, standardformat och elektroniskt format samt de tekniska och organisatoriska kraven för inlämning av data, som ska användas för inlämnandet av de marknadsdata för LNG som krävs.
4. LNG-marknadsaktörer ska kostnadsfritt lämna in begärda marknadsdata för LNG till Acer genom de rapporteringskanaler som inrättats av Acer, om möjligt med användning av redan befintliga och tillgängliga förfaranden.

Artikel 21

Kvalitet på marknadsdata för LNG

1. Marknadsdata för LNG ska omfatta följande:
 - a) Avtalsparterna, inklusive köp-/säljindikator.
 - b) Rapporteringens art.
 - c) Transaktionspriset.
 - d) Avtalade kvantiteter.
 - e) Avtalets värde.
 - f) Ankomstfönstret för LNG-lasten.
 - g) Leveransvillkoren.
 - h) Leveransställena.
 - i) Tidsangivelser för följande:
 - i) Datum och tidpunkt för inlämnande av köp- eller säljbud.
 - ii) Datum och tidpunkt för transaktionen.
 - iii) Datum och tidpunkt för rapportering av köpbud, säljbud eller transaktion.
 - iv) Mottagandet av marknadsdata för LNG till Acer.
2. LNG-marknadsaktörer ska lämna in marknadsdata för LNG till Acer i följande enheter och valutor:
 - a) Enhetspriser för transaktioner, köp- och säljbud ska rapporteras i den valuta som anges i avtalet och i EUR/MWh och ska inbegripa tillämpliga omräkningskurser och växlingskurser, i tillämpliga fall.
 - b) Avtalade kvantiteter ska rapporteras i de enheter som anges i avtalen och i MWh.
 - c) Ankomstfönstren ska rapporteras i form av leveransdatum uttryckta i UTC-format.
 - d) Leveransstället ska ange en giltig identifierare som förtecknas av Acer i enlighet med vad som avses i förteckningen över LNG-anläggningar som omfattas av rapportering enligt förordning (EU) nr 1227/2011 och genomförandeförordning (EU) nr 1348/2014. Tidsangivelserna ska rapporteras i UTC-format.
 - e) I förekommande fall ska prisformeln i det långsiktiga avtal från vilket priset härleds rapporteras i sin helhet.

3. Acer ska utfärda riktlinjer om de kriterier enligt vilka en enda uppgiftslämnare står för en betydande del av de marknadsdata för LNG som lämnats in under en viss referensperiod och hur denna situation ska hanteras i Acers dagliga prisbedömning av och prisriktvärden för LNG.

Artikel 22

Affärskontinuitet

Acer ska regelbundet se över, uppdatera och offentliggöra sina metoder för referensprisbedömning av LNG och prisriktvärden för LNG samt de metoder som används för rapportering av marknadsdata för LNG och offentliggörandet av Acers prisbedömningar av LNG och prisriktvärden för LNG, med beaktande av synpunkter från dem som lämnar marknadsdata för LNG.

KAPITEL IV

ÅTGÄRDER I HÄNDELSE AV EN GASKRIS

AVSNITT 1

Gassolidaritet för elförsörjning, samhällsviktiga industrier och skyddade kunder

Artikel 23

Utökning av solidaritetsskyddet till att omfatta kritisk gasvolym för försörjningstrygghet för elproduktion

1. Genom undantag från artikel 13.3 i förordning (EU) 2017/1938 ska en solidaritetsåtgärd enligt artikel 13.1 och 13.2 i den förordningen endast tillämpas om den medlemsstat som begär solidaritet inte har kunnat täcka
 - a) underskottet i gasförsörjningen till sina solidaritetsskyddade kunder eller, om en medlemsstat har vidtagit tillfälliga åtgärder för att minska de skyddade kundernas icke nödvändiga förbrukning i enlighet med artikel 24 i denna förordning, de nödvändiga förbrukningsvolymerna av gas för sina solidaritetsskyddade kunder,
 - b) den kritiska gasvolymen för försörjningstrygghet för elproduktion, trots tillämpningen av den åtgärd som avses i artikel 11.3 i förordning (EU) 2017/1938. De villkor som anges i artikel 13.3 b, c och d i förordning (EU) 2017/1938 ska tillämpas.
2. De medlemsstater som är skyldiga att visa solidaritet enligt punkt 1 ska ha rätt att från solidaritetserbudandet dra av
 - a) leveranser till deras solidaritetsskyddade kunder i den utsträckning väsentliga volymer påverkas eller, om en medlemsstat har vidtagit tillfälliga åtgärder för att minska de skyddade kundernas icke nödvändiga förbrukning i enlighet med artikel 24, de nödvändiga förbrukningsvolymerna av gas för sina solidaritetsskyddade kunder,
 - b) leveranser av kritisk gasvolym för försörjningstrygghet för elproduktion,
 - c) leveranser av gasvolymer för den el som behövs för produktion och transport av gas, och
 - d) gasvolymer som är nödvändiga för driften av kritisk infrastruktur för försörjningstrygghet enligt bilaga II samt andra anläggningar som är avgörande för att militära och nationella säkerhetstjänster samt humanitära biståndstjänster ska fungera.
3. Den kritiska gasvolymen för försörjningstrygghet för elproduktion i enlighet med vad som avses i punkterna 1 b, 2 b och 2 d ska inte överstiga de volymer som anges i bilaga I. Om en medlemsstat kan visa att en större gasvolym krävs för att undvika en elkris i denna medlemsstat får kommissionen, efter en vederbörligen motiverad begäran, besluta om att tillåta avdrag för större volymer.

4. Om medlemsstater vars elsystem endast är synkroniserat med ett tredjelands elsystem uppmanas att vidta solidaritetsåtgärder, får de i undantagsfall göra avdrag för större gasvolym om elsystemet avsynkroniseras från det tredjelands system så länge driften av isolerade elkraftssystemstjänster eller andra tjänster hos den systemansvariga för överföringsystemet behövs för att säkerställa en säker och tillförlitlig drift av elkraftsystemet.

Artikel 24

Åtgärder för att minska efterfrågan avseende skyddade kunder

1. Medlemsstater får i undantagsfall vidta tillfälliga åtgärder för att minska icke nödvändig förbrukning hos skyddade kunder, såsom dessa definieras i artikel 2.5 i förordning (EU) 2017/1938, särskilt när ett tillkännagivande har gjorts om någon av krisnivåerna enligt artiklarna 11.1 och 12 i förordning (EU) 2017/1938 eller om unionsberedskap enligt förordning (EU) 2022/1369. Sådana åtgärder ska begränsas till icke nödvändig användning av gas och beakta de delar som anges i artikel 6.2 i förordning (EU) 2022/1369. Sådana undantagsåtgärder får endast vidtas efter det att de behöriga myndigheterna enligt definitionen i artikel 2.7 i förordning (EU) 2017/1938 har gjort en bedömning av villkoren för att fastställa sådana icke nödvändiga gasvolym.

2. Till följd av de åtgärder som avses i punkt 1 i denna artikel får förbrukningen hos utsatta kunder, såsom dessa definieras av medlemsstaterna i enlighet med artikel 3.3 i direktiv 2009/73/EG, under inga omständigheter minskas och medlemsstaterna får inte stänga av skyddade kunder till följd av tillämpningen av punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 25

Skyddsåtgärder för gränsöverskridande flöden

Om kommissionen enligt 12.6 första stycket i förordning (EU) 2017/1938 begär att otillbörliga begränsningar av gränsöverskridande gasflöden eller tillträde till gasinfrastruktur eller åtgärder som äventyrar gasförsörjningen i en annan medlemsstat ska avslutas, ska den behöriga myndigheten enligt definitionen i artikel 2.7 i förordning (EU) 2017/1938 eller den medlemsstat som avses i artikel 12.6, första stycket i den förordningen, i stället för att följa det förfarande som föreskrivs i artikel 12.6 andra stycket i förordning (EU) 2017/1938 ändra sina åtgärder eller vidta åtgärder för att säkerställa överensstämmelse med artikel 12.5 i den förordningen.

AVSNITT 2

Regler för vidtagande av solidaritetsåtgärder

Artikel 26

Tillfällig utvidgning av solidaritetskyldigheterna till att omfatta medlemsstater som har LNG-anläggningar

1. Skyldigheten att vidta solidaritetsåtgärder enligt artikel 13.1 i förordning (EU) 2017/1938 ska inte bara gälla medlemsstater som är direkt sammanlänkade med den medlemsstat som begär solidaritet utan även medlemsstater som har LNG-anläggningar, förutsatt att den nödvändiga kapaciteten i den berörda infrastrukturen, inbegripet LNG-fartyg och LNG-transportörer, är tillgänglig.

2. Artikel 13.2–13.9 i förordning (EU) 2017/1938 ska tillämpas på medlemsstater som har LNG-anläggningar om inte annat föreskrivs i den här förordningen.

3. Medlemsstater som har LNG-anläggningar och som inte är direkt sammanlänkade med en medlemsstat som begär solidaritet får bilateralt komma överens med andra medlemsstater om de nödvändiga tekniska, rättsliga och finansiella solidaritetsarrangemang som är tillämpliga på visandet av solidaritet.

4. Standardreglerna för vidtagande av solidaritetsåtgärder enligt artikel 27 ska även tillämpas på medlemsstater som inte är direkt sammanlänkade med den begärande medlemsstaten om ett bilateralt arrangemang inte har ingåtts vid den tidpunkt då en solidaritetsbegäran mottas.

Artikel 27

Standardregler för solidaritetsåtgärder

1. Om två medlemsstater inte har kommit överens om de nödvändiga tekniska, rättsliga och finansiella arrangemangen enligt artikel 13.10 i förordning (EU) 2017/1938 (*solidaritetsavtal*), ska gasleveranser enligt skyldigheten i artikel 13.1 i den förordningen i en krissituation omfattas av villkoren i den här artikeln.
2. Ersättningen för solidaritetsåtgärden får inte överstiga skäligena kostnader och ska, genom undantag från artikel 13.8 i förordning (EU) 2017/1938, under alla omständigheter omfatta följande:
 - a) Priset på gas i den medlemsstat som visar solidaritet.
 - b) Kostnader för lagring och transport, inbegripet eventuella avgifter som följer av omdirigering av LNG-lasten till den begärda sammanlänkningspunkten.
 - c) kostnader för relaterade rättsliga förfaranden eller skiljeförfaranden som inbegriper den medlemsstat som visar solidaritet.
 - d) Andra indirekta kostnader som inte täcks av gaspriset, såsom ersättning för ekonomiska eller andra skador som uppstått till följd av påbjuden fränkoppling av fast last för kunder i samband med solidaritetsåtgärden, förutsatt att dessa indirekta kostnader inte överstiger 100 % av gaspriset.
3. Om en medlemsstat begär ersättning för indirekta kostnader enligt punkt 2 d som överstiger 100 % av gaspriset ska kommissionen, efter samråd med de berörda behöriga myndigheterna, besluta om en högre ersättning är lämplig, med beaktande av de särskilda avtalsmässiga och nationella omständigheterna i fallet och principen om energisolidaritet.
4. Såvida inte den medlemsstat som begär solidaritet och den medlemsstat som visar solidaritet kommer överens om ett annat pris ska priset på den gas som levereras till den medlemsstat som begär solidaritet motsvara det genomsnittliga dagen före-marknadspriset i den medlemsstat som visar solidaritet dagen som föregått solidaritetsbegäran, eller motsvarande genomsnittliga dagen före-marknadspris på närmast tillgängliga börs, närmast tillgängliga virtuella handelsplats eller på en överenskommen marknadsplats dagen som föregått solidaritetsbegäran.
5. Ersättningen för de gasvolymerna som levereras i samband med en solidaritetsbegäran enligt artikel 28 ska betalas direkt av den medlemsstat som begär solidaritet till den medlemsstat som visar solidaritet eller till den enhet som båda medlemsstater anger i sina svar på solidaritetsbegäran och i bekräftelsen av mottagandet av begäran och av den volym som angetts.
6. Den medlemsstat till vilken begäran om en solidaritetsåtgärd riktas ska vidta solidaritetsåtgärden så snart som möjligt och senast tre dagar efter begäran. En medlemsstat får vägra att vidta en solidaritetsåtgärd gentemot en medlemsstat som begär solidaritet endast om den kan visa att
 - a) den inte har tillräckligt med gas för de volymer som avses i artikel 23.2, eller
 - b) den inte har tillräcklig tillgänglig sammanlänkningskapacitet enligt artikel 13.7 i förordning (EU) 2017/1938, och den inte har möjlighet att tillhandahålla tillräckliga volymer LNG.
7. Utöver de standardregler som föreskrivs i denna artikel får medlemsstaterna komma överens om tekniska arrangemang för och samordning av solidaritetsåtgärderna.
8. Denna artikel ska inte påverka befintliga arrangemang för säker och tillförlitlig drift av gassystemet.

Artikel 28

Förfarande för solidaritetsåtgärder om det inte finns något solidaritetsavtal

1. Den medlemsstat som begär solidaritetsåtgärder ska utfärda en solidaritetsbegäran till en annan medlemsstat och ange åtminstone följande information:
 - a) Kontaktuppgifter till medlemsstatens behöriga myndighet.

- b) Kontaktuppgifter till medlemsstatens berörda systemansvariga för överföringsystem (i förekommande fall).
 - c) Kontaktuppgifter till den tredje part som agerar på medlemsstatens vägnar (i förekommande fall).
 - d) Leveransperiod, inbegripet tidpunkt för den första möjliga leveransen och förväntad leveranstid.
 - e) Leveransställen och sammanlänkningspunkter.
 - f) Gasvolym i kWh för varje sammanlänkningspunkt.
 - g) Gaskvalitet.
2. Solidaritetsbegäran ska skickas samtidigt till medlemsstater som potentiellt har möjlighet att vidta solidaritetsåtgärder, till kommissionen och till de krisledare som utsetts enligt artikel 10.1 g i förordning (EU) 2017/1938.
3. De medlemsstater som tar emot en solidaritetsbegäran ska skicka ett svar som anger de kontaktuppgifter som avses i punkt 1 a, b och c och den volym och kvalitet som kan levereras till de sammanlänkningspunkter och vid den tidpunkt som avses i punkt 1 d–g. I svaret ska man ange den volym som följer av eventuella inskränkningar eller, i de fall detta är absolut oundgängligt, ibruktagande av strategiska lager om den volym som kan levereras genom frivilliga åtgärder är otillräcklig.
4. Solidaritetsbegäran ska lämnas in minst 72 timmar före den angivna tidpunkten för leveransen. Solidaritetsbegäran ska besvaras inom 24 timmar. Mottagandet av begäran ska, liksom den volym som angetts av den medlemsstat som begär solidaritet, bekräftas minst 24 timmar före den behövliga tidpunkten för leverans.
5. Begäran får lämnas in för en period på en eller flera dagar och svaret ska motsvara denna period.
6. Om flera medlemsstater visar solidaritet och bilaterala solidaritetsarrangemang har inrättats med en eller flera av dem ska i första hand dessa arrangemang gälla mellan de medlemsstater som har kommit överens bilateralt. De standardregler som föreskrivs i denna artikel ska endast tillämpas i förhållande till övriga medlemsstater som visar solidaritet.
7. Kommissionen får underlätta genomförandet av solidaritetsavtal, särskilt genom att tillhandahålla en förlaga som är tillgänglig på en säker onlineplattform för att möjliggöra överföring i realtid av köp- och säljbud.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 29

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 30

Översyn

Senast den 1 oktober 2023 ska kommissionen genomföra en översyn av denna förordning mot bakgrund av det allmänna läget gällande gasförsörjningen till unionen och lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten av den översynen för rådet. Kommissionen får på grundval av den rapporten föreslå en förlängning av denna förordnings giltighet.

*Artikel 31***Ikraftträdande och tillämpning**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas under en period på ett år från och med ikraftträdandet.

Artikel 14 ska tillämpas från och med den 31 mars 2023.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 2022.

På rådets vägnar

J. SÍKELA

Ordförande

BILAGA I

a) Maximala kritiska gasvolymerna för försörjningstrygghet för elproduktion enligt artikel 23 under perioden december 2022–mars 2023 (värden i miljoner kubikmeter) ⁽¹⁾:

Medlemsstat	December 2022	Januari 2023	Februari 2023	Mars 2023
AT	74,24	196,83	152,20	139,35
BE	399,05	458,77	382,76	398,99
BG	61,49	71,26	61,55	63,29
CY	–	–	–	–
CZ	17,26	49,64	34,80	28,28
DE	2 090,53	2 419,56	2 090,59	1 863,77
DK	249,48	295,56	254,87	268,09
EE	5,89	5,78	5,00	1,05
EL	209,95	326,68	317,18	232,80
ES	1 378,23	1 985,66	1 597,27	1 189,29
IE	372,76	375,29	364,26	375,74
FI	28,42	39,55	44,66	12,97
FR	876,37	875,58	802,53	771,15
HR	10,95	66,01	59,99	48,85
HU	82,13	133,97	126,44	93,72
IT	2 166,46	3 304,99	3 110,79	2 774,67
LV	89,26	83,56	84,96	66,19
LT	16,13	20,22	18,81	4,21
LU	–	–	–	–
MT	32,88	34,84	31,43	33,02
NL	684,26	762,31	556,26	480,31
PL	158,14	158,64	136,97	148,64
PT	409,97	415,22	368,54	401,32
RO	130,35	179,35	162,41	159,71
SI	12,98	15,15	13,35	12,80
SK	33,99	47,26	34,80	34,76
SE	18,05	18,61	17,71	15,76

⁽¹⁾ Siffrorna i bilaga I delarna a) och b) baseras på data från en bedömning av tillräcklighet under vinterperioden enligt artikel 9 i förordning (EU) 2019/941 från det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen för el (Entso-E), med undantag för Malta där elproduktionen uteslutande är beroende av LNG-leveranser utan betydande lagringskapacitet. Med tanke på de särskilda egenskaperna hos lågvärdesgas bör värdena för Nederländerna i denna tabell multipliceras med en omvandlingsfaktor på 37,89 dividerat med 35,17. Bilaga I del a) visar de individuella månadsvolymerna enligt beräkning från Entso-E för månaderna december 2022–mars 2023, siffrorna i bilaga I del b) för månaderna april 2023–december 2023 visar genomsnittet för värdena under perioden december 2022–mars 2023.

b) Maximala kritiska gasvolymen för försörjningstrygghet för elproduktion enligt artikel 23 för perioden april 2023–december 2023 (värden i miljoner kubikmeter):

Medlemsstat	Månadsvärde
AT	140,66
BE	409,89
BG	64,40
CY	–
CZ	32,50
DE	2 116,11
DK	267,00
EE	4,43
EL	271,65
ES	1 537,61
IE	372,01
FI	31,40
FR	831,41
HR	46,45
HU	109,06
IT	2 839,23
LV	80,99
LT	14,84
LU	–
MT	33,03
NL	620,79
PL	150,60
PT	398,76
RO	157,96
SI	13,57
SK	37,70
SE	17,53

BILAGA II

Kritisk infrastruktur för försörjningstrygghet enligt artikel 23.2 d

Sektor	Delsektor	
I Energi	1. Elektricitet	Infrastruktur och anläggningar för produktion och överföring av el vad avser elförsörjning
	2. Olja	Produktion, raffinering, rening och lagring av olja samt distribution av olja via rörledning
	3. Gas	Produktion, raffinering, rening och lagring av gas samt distribution av gas via rörledning LNG-terminaler
II Transport	4. Vägtransporter	
	5. Järnvägstransport	
	6. Luftfart	